Nr. 190. Sobota, 21 Sierpnia 1920. Rok 110.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3-ciej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu i na prowincyi **1 Mk. 50 f.**

Biura Redakcji i Administracji ul. Podwale 3. — Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa ul. Czarnieckiego 12. Pojedyncze numera do nabycia w Ekspedycji, ul. Czarnieckiego 12, w Reklamie Prasowej, Chorążczyzna 7, w trafikach i biurach dzienników. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Konto P. K. O. Nr. 141,698.

Telefon Redakcji Nr. 192. — Telefon Administracji 73.

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	20 Mk
„ „ z dostawą	23 Mk
z przesyłką pocztową w Polsce	25 Mk
„ „ w innych państwach	30 Mk

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny otrzymają tylko cało- i półroczni abonenci „Gazety Lwowskiej" za połowę rocznej prenumeraty t. j. 60 K. (42 Mk.)

„Przewodnik" osobno prenumerowany kosztuje 120 K. (84 Mk.)

Listy i przesyłki rękopisów należy przesyłać do Redakcji „Przewodnika" pod adresem: Lwów, ul. Wałowa Nr. 31, I. piętro (nad mezzaninem).

Obywatele!

Od dni kilku w ogólnej sytuacji wojennej nastał moment przełomowy. Wojska nasze na skrzydle północnem i w centrum, rozbiły front nieprzyjaciela, który przy znacznych stratach w ludziach i materjale wojennym znajduje się w bezładnym odwrocie. To olbrzymie powodzenie naszej armji nietylko uchyla niebezpieczeństwo, które zagrażało stolicy naszego Państwa, lecz zdaniem najpoważniejszych sfer wojskowych musi korzystnie oddziałać także na położenie na froncie południowym (galicyjskim). Oddziały nieprzyjacielskie, przedzierające się w okolice Lwowa miastu naszemu poważnie zagrozić nie mogą, gdyż osłania je siła naszych wojsk i cały szereg środków i urządzeń technicznej obrony.

Obywatelstwo naszego grodu stawiane jest innym jako wzór do naśladowania w patrjotycznem oddaniu się sprawie Rzeczypospolitej, w bohaterskim zapale, w spokoju i równowadze umysłu; wszak nawołuje się codziennie mieszkańców Warszawy: „Patrz-cie na Lwów i obleczcie się w pancerz rycerskich cnót Lwowa".

Obywatele! Niedawno przetrwaliśmy miesiące całe oblężenia Lwowa, pierścień wojsk wyposażonych w materjał wojenny naciskał na miasto, które się jednak wysiłkiem słabej załogi i dzieci lwowskich uratowało. Dzisiaj wojska nasze, prowadzone przez wypróbowanych w obronie Lwowa Dowódców, zagrodzą nieprzyjacielowi dostęp do naszego ukochanego miasta.

Odpowiedzialne czynniki państwowe tak cywilne jak i wojskowe nie spoczywają ani na moment w trosce, o zachowanie tego grodu dla Rzeczypospolitej, o usunięcie lub conajmniej złagodzenie udręczeń, jakie chwila obecna przynosi znękanym mieszkańcom Lwowa.

Zarząd miasta nie pomija żadnej sposobności i kładzie Władzom powołanym ciągle na sercu troskę o miasto i o jego mieszkańców.

Od was Obywatele żądamy spokoju i równowagi umysłu, nie denerwujcie się — żądamy skupienia się dla najwyższego wysiłku w poparciu naszych wojsk.

Zachowajcie nieugięty hart ducha, wielką wolę, wiarę w zwycięstwo i w promienną przyszłość naszej ukochanej Ojczyzny.

Prezydjum kr. st. m. Lwowa

Józef Neumann
Prezydent miasta Lwowa.

Dr. Marceli Chlamtacz, Dr. Filip Schleicher
Juljan Obirek Dr. Leonard Stahl.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Generalny Delegat Rządu zamianował dr. Kazimierza Siateckiego lekarzem powiatowym IX. kl. rangi.

Prezydent Dyrekcyi poczt i telegrafów przeniósł oficjała pocztowego Walerję Kamińską z Kostlak do Tarnawicy leśnej.

USTAWA
z dnia 13 lipca 1920 r.
o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych.

CZĘŚĆ II.

Uposażenie funkcjonarjuszów niższych.

Art. 12. Funkcjonarjusz niższy stały pobiera uposażenie, ustalone według zasad art. 2 ustawy niniejszej.

Art. 13. Pod względem wysokości uposażenia każda posada funkcjonarjusza niższego będzie w etacie zaliczona do jednego z 9 stopni.

Art. 14. Ustanawia się następujące zasadnicze płace miesięczne w markach polskich:

Stopień płacy.	
1. . .	350
2. . .	400
3. . .	450
4. . .	500
5. . .	550
6. . .	600
7. . .	650
8. . .	700
9. . .	800

Art. 15. Postanowienia art. 4 stosuj się do stałych funkcjonarjuszów niższych.

Art. 16. Postanowienia art. 5 stosują się do funkcjonarjuszów niższych z tą zmianą, że podstawę do obliczenia dodatku drożyźnianego stanowi następujący procent płacy zasadniczej, t. j. mnożna, wynosząca przy samotnych:

1 i 2 stopnia płacy	2 prc.
3 i 4 „ „	1.9 prc.
5 „ „	1.8 prc.
6 i 7 „ „	1.7 prc.
8 i 9 „ „	1.6 prc.

Art. 17. Postanowienia art. 6, 8, 9, 10 i 11 stosuje się do funkcjonarjuszów niższych bez zmiany, postanowienia art. 7 — analogicznie.

Postanowienia przejściowe.

Art. 18. W rozumieniu niniejszej ustawy uważani być mają:

1) za urzędników lub funkcjonarjuszów niższych stałych:

a) na obszarze b. zaboru rosyjskiego — wszyscy etatowi urzędnicy, oraz funkcjonarjusze niżsi,

b) w b. zaborze austrjackim — wszyscy stali urzędnicy, podurzędnicy tudzież słudzy,

c) w b. zaborze pruskim — wszyscy urzędnicy etatowi;

2) za urzędników lub funkcjonarjuszów niższych prowizorycznych:

a) w b. zaborze rosyjskim — wszyscy pozaetatowi urzędnicy, oraz funkcjonarjusze niżsi,

b) w b. zaborze austrjackim — wszyscy prowizoryczni urzędnicy, podurzędnicy, tudzież słudzy,

c) w b. zaborze pruskim — wszyscy urzędnicy pozaetatowi, o ile ich stosunek służbowy nie opiera się na prywatno-prawnej umowie o najem usług.

Art. 19. Przy wymiarze dodatku za wysługę lat czas służby urzędnika i niższeg.

Marja Bańkowska. 15)

Piosnka żołnierza.

(Ciąg dalszy).

Dzięki wpływom pułkownika Grodskiego, nie czyniono Rosieńskiemu trudności z wyjazdem, nawet i Fed'ko otrzymał pozwolenie zamieszkania na Litwie. Mimo, że Jan śpieszył gorączkowo z wyjazdem, upłynął jeszcze tydzień, zanim wyruszyli; przedewszystkiem musieli się zaopatrzyć w niezbędne rzeczy.

Hanka szybko przygotowała swoją wyprawę, dwie suknie na zmianę, kilka białych fartuchów, nieco bielizny i kornet z welonem — to było wszystko. Nie brała z sobą ani jednej cywilnej sukni, nigdy i przy żadnej sposobności nie chciała być w Lubiszkach czemś innem jak sanitarjuszką. Całą swoją kobiecość kryła za tę tarczę Czerwonego Krzyża, o czem nawiasem mówiąc, było jej, jak przeważnie każdej młodej osobie, do twarzy.

Jan jednak, ekwipował się dłużej; zrzucił wstrętny mundur, kupił sobie wełniane ubranie i miękki kapelusz, ładna popielata świtka dopełniła stroju. Mimo tego, że aż zbyt często wspominał o tem, że nie liczy się dziś więcej niż pierwszy lepszy ślepy pies czy kot, przywiązywał zawsze bardzo wiele wagi do swego zewnętrznego wyglądu. Niczego się tak nie obawiał, jak tego, aby swym wyglądem wzbudził w kimś uczucie politowania.

Pielęgnował starannie ręce, wiecznie czyszcząc lśniące paznokcie, a służący musiał mu kilka razy dziennie oczyszczać ubranie i baczyć, aby Broń Boże na klapie surduta nie było najmniejszej plamki. Jak Jan dawniej przeglądał się w lustrze, tak teraz szukał swego odbicia w głosach i zachowaniu otaczających go osób i miał wielką satysfakcję, jeśli mu się udało kogoś obcego, chociaż przez krótki czas utrzymać w mniemaniu, że ten ma do czynienia z człowiekiem normalnie widzącym. Hanka zrozumiała go i odczuła od pierwszej chwili i jeśli mu z drogi usuwała przeszkody, jeśli go na każdym kroku otaczała opieką, to czyniła to tak delikatnie, z taką wyrafinowaną subtelnością, że tego nawet nie dostrzegał.

Grodski chcąc mu oszczędzić przykrości, związanych z jazdą koleją wśród tłoku, zaduchu i brudu, wystarał się o automobil, który miał ich zawieźć na miejsce przeznaczenia.

W poranek wrześniowy, rosisty i chłodny, zapukał szofer przed budynek szpitalny, dźwiękami trąbki dając znać, że czeka. Pierwszy zbiegł do wozu Fed'ko, znosząc kuferki i plecaki naładowane prowiantami, za nim po białych, szerokich schodach począł schodzić Rosieński. Szedł sam, tylko laską dotykając schodów.

Hanka ociągała się jeszcze; stała na terasie u szczytu schodów, w swoim niebieskim wojskowym płaszczu z wyłogami Czerwonego Krzyża, trzymając w ręku pęk gladyolusów i pudełko czekoladek, pożegnalny dar kolegów i koleżanek. Podniosła głowę, kierując wzrok ku oknom, przez które wyglądali chorzy i rekonwalescenci, posłała im ostatnie pożegnanie ręką i szybko zbiegła na dół do warczącego niecierpliwie samochodu. Umieściła kwiaty na przedniem siedzeniu. Fed'ko osłonił im kolana derką, puścił w ruch motor i ruszyli.

— Nareszcie — wyrwało się radosne, pełne ulgi westchnienie z piersi Jana. Wciągnął z rozkoszą w płuca rosiste, chłodne powietrzne poranku i poddawał twarz pieszczocie słońca, które ogromne, różowo-złote, wytoczyło się ponad szronem błyszczące dachy kamienic.

Miasto spało jeszcze, gdzieniegdzie w oknach podnosiły się pierwsze story, ukazując wilgotne, rosą zmatowane szyby, skrzypiały bramy kamieniczne i szelest pierwszych mioteł zbudził ze słodkiego spoczynku nagromadzone na chodnikach śmiecie.

Na Rynku, przekupki rozkładały stragany, malując na tle szarych murów grządki barwistego kwiecia i kosze dojrzałych owoców. Hanka zatrzymała samochód i kupiła koszyk brzoskwiń, wiedząc jeszcze z dawnych lat, że te ulubiony owoc Jana. On ucieszył się, jak mały chłopiec podarkiem i wziąwszy z koszyka dojrzały owoc, bawił się rozkoszną miękkością pokrywającego go puszku, dotykając wargami złotawo różowej skórki, Na wpół smutny, nawpół swawolny uśmiech, okolił mu usta, — wywołany wspomnieniem, czy myślą..

Wyjechali już za rogatki, niezliczone kopuły i wieżyce kościołów krakowskich poczęły niknąć i zacierać się w mgle oddalenia, oderwany, echowy, dobiegł jeszcze do nich dźwięk Marjackiego hejnału.

Samochód ślizgał się ubitym gościńcem, przecinającym błonie, na którem ćwiczyli się żołnierze. Nad przydrożnym rowem siedziało kilku młodych chłopców, jeden z nich czyszcząc karabin, przyśpiewywał sobie wiejską, miłosną piosnkę:

Hej, Hanuś miła, czemuś zapłakała?
Czemu twe liczko, jak kalina biała?
Mego Jasieńka na wojnie zabili
Serce me płacze, świat mnie nie umili!

Hej, Hanuś miła, nie wart on kochania,
Wszakżeś mu była dziewczyno za tania,
Ostawił Ciebie, jako kwiat na polu,
Więdła twa krasa w tęsknicy i bolu!...

Wiatr porwał te dwa imiona żołnierskiej piosenki i splątane, jak dwa polne kwiaty rzucił jadącym, — a już z za rzeczki, kędy maszerował oddział Legjonistów przyleciała inna piosnka:

Zakwitły już krzewy, białych, wonnych róż[1])
Powróć że Jasieńku do swej Hanki już
Powróć i ucałuj, jak za dawnych lat,
Dam ci za to róży, białej róży kwiat...

Stłumione oddaleniem doleciały jeszcze ostatnie słowa:

Przekwitły już krzewy, białych wonnych róż
Nie wróci Jasieńko, hej nie wróci już,
Na obczyźnie zdala w obcej ziemi padł,
Na mogile zakwitł, białej róży kwiat.

[1]) Piosnka Dowbórczyków.

(Ciąg dalszy nastąpi).

funkcjonarjusza państwowego — w rozumieniu ustawy niniejszej — liczy się od dnia rzeczywistego objęcia służby w Państwie Polskiem.

W czasie przejściowym komisje weryfikacyjne, ustanowione przy władzach centralnych, tudzież przy podległych im bezpośrednio władzach niższych (władze II. instancji), będą mogły zaliczyć do czasu wysługi pewną liczbę lat tym urzędnikom i funkcjonarjuszom niższym, którzy są obecnie w służbie państwowej polskiej lub wstąpią do tej służby najpóźniej w trzy miesiące po wejściu w życie niniejszej ustawy, a którzy:

1. pozostawali w służbie państwowej państw obcych lub też w służbie samorządowej w państwach obcych;

2. albo też udowodnią, że pracą zawodową przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej nabyli kwalifikacji i doświadczenia, uzdalniających ich do obecnie spełnianej służby państwowej. Zaliczyć można w ten sposób z poprzedniej służby lub pracy zawodowej najwyżej lat 20, co jednak nie przesądza zaliczenia czasu służby lub pracy do emerytury.

Komisje weryfikacyjne będą mogły zaliczyć urzędnikom i funkcjonarjuszom niższym, którzy wstąpili do służby państwowej po pierwszym października 1920 r., poprzedni czas służby lub pracy zawodowej tylko wówczas, jeżeli urzędnik lub funkcjonarjusz niższy wykaże, że zaszły ważne okoliczności, które uniemożliwiły mu wcześniejsze wstąpienie do służby państwowej polskiej.

W wypadkach dłuższego urlopu bez uposażenia, odliczenia pewnego czasu na mocy orzeczenia dyscyplinarnego, czasu dobrowolnej służby wojskowej i t. p., wstrzymuje się decyzję co do przyznania dodatku za wysługę lat za te czasokresy, aż do wejścia w życie ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Emerytowi, który zostanie przyjęty do czynnej służby państwowej polskiej, może być zaliczony czas służby państwowej lub samorządowej, odbytej w państwach obcych, przed przeniesieniem go na emeryturę.

Decyzję w innych wypadkach zastrzega się Radzie Ministrów.

Art. 20. Rada Ministrów postanowi, na wniosek szefów właściwych władz centralnych, do których stopni służbowych i stopni płacy, przewidzianych niniejszą ustawą należy zaliczyć urzędy lub posady urzędowe na obszarze Rzeczypospolitej.

Do czasu tego zaliczenia urzędnicy i funkcjonarjusze niżsi pobierać będą uposażenie według poniższych zasad:

1. w b. zaborze rosyjskim:

a) urzędnicy stali i prowizoryczni, którzy dotychczas otrzymali uposażenie pewnej kategorji płac, — płacę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, ustaloną dla równorzędnego stopnia służbowego. Urzędnicy, którzy dotychczas otrzymywali uposażenie według Vb kategorji płac — otrzymywać będą w czasie przejściowym płacę zasadniczą w kwocie 2.350 Mk. miesięcznie, a podstawę do obliczenia ich dodatku drożyźnianego stanowić będzie w tym czasie dla samotnych mnożna 1.15%.

Od chwili wejścia w życie ustawy niniejszej nominacje na urzędy, zaliczone dotąd do kategorji Vb, odbywać się nie mogą, ani w drodze awansu, ani też przy przyjęciu na służbę państwową,

b) funkcjonarjusze niżsi będą pobierali płacę zasadniczą jednego ze stopni od 1—9 ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, odpowiadającą rodzajowi ich służby;

2. w b. zaborze austrjackim:

a) urzędnicy stali i prowizoryczni, którzy dotychczas pobierali uposażenie pewnej klasy rangi, będą pobierali płacę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, ustaloną dla równorzędnego stopnia służbowego, bez względu na to, czy uposażenie danej rangi pobierali na podstawie mianowania, czy też czasowego posunięcia w myśl § 51 austryjackiej ustawy z dnia 25 stycznia 1914 r. (Dz. U. P. nr. 15 Pragmatyka służbowa);

b) leśniczowie i pomocnicy lasowi w zarządach dóbr państwowych i funduszowych, tudzież w administracji politycznej, którzy dotychczas pobierali uposażenie w myśl austrjackiej ustawy z dnia 25 stycznia 1914 r. (Dz. U. P. nr. 16) i podlegali postanowieniom II części austrjackiej ustawy z dn. 25 stycznia 1914 r. (Dz. U. P. nr. 15) będą pobierali płacę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, ustaloną dla stopnia służbowego od XII do VIII. włącznie, odpowiednio do kwalifikacji i czasu służby państwowej;

c) praktykanci w grupach, podanych w § 52 pragmatyki, będą pobierali wynagrodzenie równe płacy zasadniczej, ze stosownym dodatkiem drożyźnianym przywiązanej, o ile chodzi o praktykantów, w grupie pragmatyki A i B do X., w grupie C — do XI, a w grupie D — do XII. stopnia służbowego;

d) oficjanci i oficjantki kancelaryjni będą pobierali płacę zasadniczą, przywiązaną do XII. stopnia służbowego, ze stosownym dodatkiem drożyźnianym;

e) funkcjonarjusze niżsi będą pobierali płacę jednego ze stopni od 1—9, ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, odpowiadającą rodzajowi ich służby;

3) w b. zaborze pruskim:

a) urzędnicy etatowi i pozaetatowi, pobierający uposażenie według klasy I—XII. włącznie, otrzymywać będą płacę zasadniczą ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, ustaloną dla równorzędnego stopnia służbowego;

b) urzędnicy etatowi i pozaetatowi pobierający uposażenie według klasy XIII, XIV. i XV., otrzymywać będą płacę jednego ze stopni 1—9, ze stosownym dodatkiem drożyźnianym, odpowiadającą rodzajowi ich służby.

W razie wątpliwości według której kategorji rangi lub klasy urzędnik lub funkcjonarjusz niższy pobiera uposażenie, decydującą jest wysokość jego płacy zasadniczej, którą oblicza się przez potrącenie z jego uposażenia wszelkich dodatków ekonomicznych, wojennych drożyźnianych, nadzwyczajnych mieszkaniowych, rodzinnych starszeństwa, aktywalnych i funkcyjnych.

W wypadkach, w których tak obliczona wysokość płacy zasadniczej nie odpowiada żadnej z płac, oznaczonej w odnośnej tabeli, lecz leży w granicach dwu bezpośrednio po sobie następujących pozycji płacy zasadniczej, bierze się za podstawę obliczenia tę kategorię, rangę lub klasę, do której wysokość ostatniej płacy zasadniczej najbardziej się zbliża.

W czasie przejściowym, na wniosek szefa właściwej władzy centralnej, Rada Ministrów może utrzymać nadal nadzwyczajne dodatki wyrównawcze, przyznane już pewnym kategorjom urzędników.

Art. 21. Rada Ministrów może, na wniosek szefa właściwej władzy centralnej, złożony w porozumieniu z Ministrem Skarbu, przyznać w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o uposażeniu pewnym rodzajom funkcjonarjuszów niższych płacę zasadniczą trzech najniższych stopni służbowych.

Art. 22. Postanowienia ustawy niniejszej nie dotyczą państwowych pracowników, przyjętych na podstawie osobnych z nimi zawartych umów.

Art. 23. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 lipca 1920 r.

Z dniem 1 lipca 1920 r. tracą moc obowiązującą wszystkie ustawy i przepisy w przedmiocie, objętym ustawą niniejszą. Wypłaty, dokonane w ciągu marca, kwietnia, maja i czerwca 1920 r., ponad ustawowe uposażenie, uważa się za bezzwrotny dodatek regulacyjny po dzień 30 czerwca 1920 r.

Art. 24. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezydentowi Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a nadto, o ile chodzi o b. dzielnicę pruską — porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński*,

Prezydent Ministrów i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski*.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
(—) *W. Kucharski*.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65 z dnia 31 lipca 1920 r., poz. 429).

Rozporządzenie

Ministra Aprowizacji w sprawie wyłączenia prawa wyłącznej sprzedaży płodów rolnych i ich przetworów z zakresu działania „Państwowego Urzędu Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby“.

W związku z ogłoszonym w „Dzienniku Ustaw“ Nr. 63 z 1920 r., poz. 420 Statutem „Państwowego Urzędu Zbożowego“, jakoteż w myśl § 2 Statutu „Państwowego Urzędu Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby“, prawo wyłącznej sprzedaży płodów rolnych i ich przetworów, jako będących przedmiotem operacji „Państwowego Urzędu Zbożowego“, wyłącza się z zakresu działania „Państwowego Urzędu Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby“. Wyłączne prawo sprowadzania i upoważniania do sprowadzania produktów rolnych i ich przetworów z zagranicy w dalszym ciągu pozostaje w zakresie działania „Państwowego Urzędu Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby“.

Prezydent Ministrów i Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski*.

Minister Aprowizacyi:
(—) *St. Śliwiński*.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *W. Chrzanowski*.

Warszawa, dnia 13 lipca 1920 r.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 63 z dnia 28 lipca 1920 r., poz. 421).

Obwieszczenie

Ministra Aprowizacji w sprawie wprowadzenia wolnego obrotu ziemniakami ze zbiorów 1920 r.

W myśl art. 10 Ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. „o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21“ (Dzien. Ust. Nr. 56, poz. 348), wprowadzony zostaje na terenach b. zaboru rosyjskiego i b. zaboru austrjackiego—wolny handel i obrót ziemniakami ze zbiorów 1920 roku.

Wszelkie ograniczenia przewozowe, dotyczące pomienionych ziemniaków, zostają zniesione.

Wobec powyższego, Urząd Ziemniaczany P. U. Z. A. P. P. z dniem ogłoszenia niniejszego — przechodzi w stan likwidacji.

Minister:
w z. (—) *L. Żaborowski*.

Warszawa, d. 29 lipca 1920 r.

Rozporządzenie

Ministerstwa Skarbu w sprawie cen monopolowych za krajowe liście tytoniowe ze zbioru roku 1920.

Zarząd Państwowego Monopolu Tytoniowego płacić będzie za liście tytoniowe z krajowych plantacji ze zbioru roku 1920 ceny wedle następującej taryfy:

Gatunek tytoniu	Cena za 1 kg. loco stacja odbiorcza monopolowa						
	liście doborowe	I.	II.	III.	IV.	brak.	przeciętne
	marek polskich						
Tytoń suchomski, albański (dalmatyński, hercegowiński, rumuński, kaukaski) i inne szlachetne	160	130	100	80	60	30	80
Tytonie inne czerwono kwitnące	100	80	60	45	—	20	61
Tytonie żółto kwitnące (czerbiel, bakun, machorka)	—	40	30	20	—	10	25

Za 1 kg nasienia czystego dwieście (200) do dwustu pięćdziesięciu (250) Mk. wedle umowy.

UWAGA. Ceny rozumie się loco monopolowa stacja odbiorcza, a to celem uniknięcia obliczania należytości za transport. Łodyg tytoniowych, jako przez Monopol nie używanych, nie będzie się wykupywać. Liście muszą być wygładzone, sortowane, związane w papusze, dobrze wysuszone i niefermentowane. Pomieszane gatunki liści będą zaliczane do gatunku i klasy niższej. Zdrowe części liści t. zw. paterucha, będą przyjęte jako „brak“, t. j. liście luźne, pośledniе.

W Małopolsce liście tytoniowe mogą być odsprzedawane tylko Zarządowi Monopolu tytoniowego. W b. Kongresówce temu Zarządowi (Rządowym Fabrykom tytoniu lub specjalnym organom, upoważnionym do wykupna), albo też krajowym prywatnym fabrykom tytoniowym. Ustalone powyżej ceny obowiązują tylko Zarząd monopolowy, nie dotyczą zaś zupełnie fabryk prywatnych, które liście tytoniowe nabywać mogą po cenach dowolnych.

Wice-Minister Skarbu: *Weinfeld*.

Z frontów.

Komunikat sztabu generalnego.

Z dnia 19 sierpnia b. r.

Front północny:

Czyniąc rozpaczliwe wysiłki do uratowania groźnej sytuacji, dowództwo nieprzyjacielskie rzuciło do ataku na Płock „gros“ sił, znajdujących się na przestrzeni między Wisłą a granicą niemiecką, dążąc najwidoczniej tą drogą do sforsowania Wisły i oskrzydlenia stolicy.

Plan ten został całkowicie udaremniony. W walkach, jakie się wywiązały na przedmieściach Płocka przy wydatnej pomocy mieszkańców, nieprzyjaciela odrzucono z dużemi stratami.

Akcja armii generała Sikorskiego rozwija się w dalszym ciągu pomyślnie. Prawoskrzydłowe oddziały dnia 16 b. m. sforsowały linię rzeki Narwi, obsadzając przeprawy w Serocku i Pułtusku. Równocześnie armja I. posuwając się przez Radzymin, zajęła Wyszków, gdzie przekroczyła Bug, oskrzydlając tym sposobem oddziały przeciwnika, znajdujące się w klinie między Bugiem a Narwią.

W rejonie Ciechanowa nieprzyjaciel atakuje gwałtownie, dążąc za wszelką cenę do utrzymania w swoim ręku dróg odwrotowych. Nasze kolumny robią i w tych walkach duże postępy.

Front środkowy:

Mimo ogromnego zmęczenia, nasze oddziały pościgowe z godnem podziwu poświęceniem, wytrwale posuwają się naprzód. Do dnia 19 b. m. w południe obsadziły Sokołów, Drohiczyn, Białę i Kodeń. Nieprzyjaciel w panicznym popłochu wycofuje się w kierunku północnym. Zdobycz nasza w dalszym ciągu szybko wzrasta. Armija gener. Skierskiego posiada już z górą 10 000 jeńców, 32 armat, 112 karabinów maszynowych i 1500 wozów z materjałem technicznym i prowiantami. Zestawienie pozostałych armji dotychczas brak. Mniejsze i większe oddziały dywizji sowieckich, pozostałe jeszcze na naszych tyłach są stopniowo wyłapywane. W akcji tej wybitnie współdziała ludność miejscowa. W Siedlcach wzięto do niewoli uzbrojony ochotniczy oddział żydowski, rekrutujący się z miejscowych żydów komunistów. W rejonie na Wschód od Chełma oddziały gen. Zielińskiego działając skutecznie, odparły ataki na Sztycz i Dubienkę. W kierunku na Hrubieszów zarządzono kontrakcje.

Front południowy.

Dnia 18 b. m. oddziały XIII. dyw. piechoty stoczyły w rejonie Winnik zacięte walki z VI. dywizją konną Budiennego, zadając jej poważną klęskę. Nieprzyjaciel zaatakowany od tyłu został zepchnięty na moczary, ponosząc ogromne straty w ludziach, koniach i materjale. Nieprzyjaciel napiera w dalszym ciągu w kierunku na Bóbrkę, lecz skuteczna kontrakcja nasza jest w tym kierunku zarządzona.

Naczelne Dowództwo Sztabu Generalnego.

R. O. P.

R. O. P. na posiedzeniu 18 b. m. po dyskusji nad sytuacją polityczną i militarną, załatwiła szereg spraw, a w szczególności uchwaliła:

Rozporządzenie w przedmiocie uzupełnienia ustawy o osobistych świadczeniach wojennych,

Ustawę o zmianie terminu płatności podatków od zysków wojennych w Królestwie.

Ustawę o zawieszeniu postępowania sądowego w sprawach cywilnych dla osób pełniących służbę wojskową i

Rozporządzenie obostrzające kary za przestępstwa osób wojskowych,

a w końcu o utworzeniu nadzwyczajnego sądu wojskowego dla spraw za przestępstwa oficerów i urzędników wojskowych.

Instrukcja

wyjaśniająca ochotniczą służbę wojskową Harcerstwa Polskiego.

Ministerstwo spraw wojskowych ogłosiło następującą instrukcję dla Harcerzy w służbie wojskowej.

A. Harcerskie oddziały wartownicze.

Oprócz zadeklarowania do szeregów A. O. wszystkich swych zdolnych do służby frontowej członków, wyraziło „Naczelnictwo Związku Harcerstwa Polskiego“ gotowość do formowania z nich jeszcze specjalnych ochotniczych oddziałów wartowniczych, dla ochrony granic i linji kolejowej, celem częściowego przejęcia tego zadania od wojskowości, w szczególności zaś odnośnie wojskowej ochrony granic zachodnich.

Przyjmując to zobowiązanie Naczelnictwa Związku Harcerstwa Polskiego do tworzenia wyżej wspomnianych oddziałów, zarządza M. S. Wojsk. niniejszym w sprawie ich zorganizowania, oraz tem samem w uzupełnieniu rozp. O. I. Szt. M. S. Wojsk. Nr. 6685/Org. i 7705/Org. co następuje:

1. Związki Harcerskie tworzą same w tym celu osobne oddziały ze swych członków od 16 roku życia w zwyż i wyłącznie kateg. B—I. i B—II, oddając je następnie jako zwarty oddział do dyspozycji odnośnego DOGenu.

2. DOGen przydziela oddział pod względem ewidencyjnym i gospodarczym do swojego baonu zap. W. W. i E., gdzie należy przeprowadzić również niezwłocznie i formalne przyjęcie jako ochotników i przeorganizowanie oddziału na normalne kompanje i najwyżej baon wart. obsadzając częściowo stanowiska etatowe oficerów i podoficerów.

3. Ze względu na to, że harcerze posiadają sami w swej organizacji różnej kategorji dowódców i instruktorów, którzy mogą zupełnie dobrze pełnić funkcję niższych stanowisk oficerskich i podoficerskich — należy we wspomnianych wyżej oddziałach harcerskich reorganizując je, obsadzać przedewszystkiem oficerami stanowiska od dowódcy kompanji włącznie w górę. Na innych stanowiskach oficerskich i podoficerskich mogą pozostawać sami harcerze.

4. W tym ostatnim wypadku, harcerze ci mają tylko stanowisko funkcyjne t. zn. że o ile nie byli już przedtem oficerami względnie podoficerami służąc gdziekolwiek przedtem wojskowo, są zwykłymi szeregowcami i pobierają pobory szeregowca.

5. Zadaniem tych oddziałów będzie tymczasowa ochrona granic Państwa w zastępstwie Wojsk Str. Granicznej, która będzie mogła być tym sposobem użyta gdzieindziej oraz ewent. ochrona linji kolejowych na obszarach tych DOG.

6. Oddziały te otrzymują obowiązującą numerację i nomenklaturę oraz nazwę „Harcerskie“ (n. p. Harcerski Baon Wartowniczy 201/III).

7. Rozkazy regulujące przejęcie ochrony granic od Wojsk. Str. Gran. przez wartownicze oddziały harcerskie, wydawane będą każdorazowo przez DOG. w porozumieniu z Dow. Straży Granicznej. DOG. mają meldować bezwłocznie do M. S. Wojsk. o każdorazowem obsadzeniu granicy przez oddziały harcerzy.

8. Zresztą obowiązują odnośnie zaciągu i organizacji tych oddziałów te same przepisy, jak ustalone tut. 6685/Org. i 7705/Org. etc. dla normalnych Oddziałów ochotniczych wogóle.

B.

W myśl rozporządzenia 7705/Org. wydaje się dodatkowo następujące zarządzenia:

1. O ile harcerze w pewnym oddziale (kompanji, baonie, pułku) stanowią więcej niż 50 prc. stanu, otrzymuje dany oddział oprócz zasadniczej numeracji jeszcze nazwę „harcerski“, o ile jeszcze dotychczas nazwy żadnej nie posiada.

2. Na dowódców powyższych ochotników należy o ile możności wyznaczać oficerów, członków Związków Harcerskich, lub takich, którzy ruchowi harcerskiemu sprzyjają albo co najmniej znają zasady i ideologję ruchu harcerskiego, a więc o ile to tylko możliwe, uwzględniać odnośne propozycje komend harcerskich.

3. W razie niemożności obsady stanowisk oficerskich w oddziałach „harcerskich“ przez oficerów jak pod 2), należy zwrócić uwagę na to, aby oficerowie postępowaniem swem oddziaływali na młodzież, będącą pod ich rozkazami w myśl zasad zawartych w prawie harcerskim.

C. Pomocnicza służba harcerzy w wojsku.

Naczelnictwo Związku Harcerstwa Polskiego zgłosiło też do służby pomocniczej przy wojsku harcerzy, w wieku poniżej lat 17 do pełnienia służby w charakterze gońców, pocztowych, telegrafistów, kolporterów itp.

Celem jak najszerszego wykorzystania pomocy harcerstwa także i w tych wypadkach, zarządza się co następuje:

1) Koła harcerskie z danej miejscowości wyznaczą ze swego grona 1 starszego harcerza, jako łącznika przy danem d-wie garnizonu względnie d-wie lokalnem.

Ze swej strony wyznacza Dwo Wojskowe każdej formacji zakł. etc., w którym pełni służbę wojskową ponad 20 harcerzy 1-go ze swych etatowych oficerów, któremu harcerze podlegają pod względem dyspozycyjnym i któremu należy powierzyć specjalną nad nimi opiekę, w kierunku moralnego nadzoru.

2) Do harcerzy stosują się przepisy służbowe, przewidziane dla ochotniczego personalu pomocniczego; pod względem dyscyplinarnym podlegają jednak harcerskiemu organowi łącznikowemu na wniosek tej instytucji wojskowej, do której są przydzieleni.

3) O ile koła harcerskie danej miejscowości zobowiążą się, iż pewna grupa przydzielonych do D-wa harcerzy, poświęci służbie cały swój czas bez specjalnych ograniczeń godzin, należy tych harcerzy zaprowiantować i wyekwipować na podstawie rozp. Dep. VII G sp. L. 67101/N., oraz wydać jednorazowo zelówki, w miarę zaś koniecznej potrzeby zakwaterować.

4) Długość służby pomocniczej tej kategorji harcerzy określi M. S. Wojsk. w porozumieniu z Min. Oświaty i Naczelnictwem oddzielnym rozkazem.

5) Dowództwo pouczy wszystkich sobie przydzielonych harcerzy o potrzebie zachowania tajemnicy wojskowej.

Za zgodność (—) *Stachiewicz*
Ppułkownik Szt. Gen. i Szef Sekcji Org.

Wiceminister Spr. Wojsk.
(—) *Sosnkowski*
Generał porucznik.

Obywatelski Komitet Wykonawczy Obrony Państwa we Lwowie.

Z inicjatywy Rady Obrony Państwa i Marszałka Sejmu Trąmpczyńskiego, powstał w Warszawie jako emanacja dwustudwudziestusześciu stowarzyszeń i instytucji Obywatelski Komitet Wykonawczy Obrony Państwa, jako organ pomocniczy R. O. P. Na przewodniczącego wyznaczyła R. O. P. generała Hallera.

W wydziale wykonawczym reprezentowane są wszystkie warstwy społeczeństwa i wszystkie stronnictwa. Z ramienia tego Komitetu utworzyły się podobne instytucje w województwach, powiatach i gminach.

We wschodniej Małopolsce praca organizacyjna rozpoczęła się wcześniej, a odczuwając potrzebę wspólnego porozumienia, wszystkie instytucje i stowarzyszenia, zajmujące się zaciągiem ochotniczym, opieką nad żołnierzem i organizacją O. L. O. utworzyły dnia 12 sierpnia b. r. Centralny Komitet pomocy dla obrońców wschodniej Małopolski.

Chcąc uzgodnić organizację lwowską, z działalnością Obywatelskiego Komitetu Wykonawczego Obrony Państwa w Warszawie, zwołał Gen. Delegat Rządu posiedzenie prezydjalne Centr. Kom Pom. dla Obr. wsch. Małop., na które zaprosił reprezentantów wszystkich stronnictw politycznych.

Po dłuższej dyskusji, uchwalono uzupełnić Prezydjum dotychczasowe delegatami tych stronnictw politycznych, które dotychczas w Centr. Komitecie nie były reprezentowane, a zapewniwszy sobie w ten sposób poparcie wszystkich warstw i stanów, jako też poparcie prasy całej, przekształcić się na: Obywatelski Komitet Wykonawczy Obrony Państwa we Lwowie.

Komitet ma swoją siedzibę w lokalu Banku praskiego ul. Jagiellońska l. 2 mezanin. Działalnością swoją obejmuje on Lwów i okręg generalny lwowski. Przewodniczącym jest dr. K. Gałecki. Prezydjum stanowią pp. Wasung, Stahl, Hamerski, Obirek, Tomicki.

Wydział wykonawczy składa się ponadto z pp. Neumanna, Schleichera, Laskowniekiego, Kozłobrodzkiego, Thaliego, P. Bogdanowiczowej, Głażewskiego, generała Lamezana i reprezentanta VI. armji.

Delegaci wszystkich instytucji i stowarzyszeń, zajmujących się zaciągiem ochotniczym, opieką nad Żołnierzem i sprawami O. L. O. wschodzą w skład pełnego Komitetu wykonawczego Obrony Państwa.

Komitet zwraca się do instytucji, które dotychczas w jego składzie nie są reprezentowane, by zechciały zgłosić delegata i jednego zastępcę, któryby je stale na posiedzeniach zastępował.

Organami Komitetu jest Komisja kasowo-rewizyjna, której przewodniczy dr. Hamerski i Komisja inicjatywy i podziału pracy, kierowana przez wice-prezydenta Obirka. Sprawy ekwipowania armji pozostają nadal przy Komitecie przemysłowo-wojennym, z którym łączyć nas będzie dyr. Tomicki.

Komitet będzie usiłował podobną organizację, opartą na lokalnych towarzystwach przeprowadzić we wszystkich miastach i wsiach wschodniej Małopolski.

Pełnomocnikiem Centralnego Komitetu Obrony Państwa w Warszawie na całą Małopolskę jest p. Adam Konopka.

Stanowisko p. sir Towera.

Prasa francuska jednogłośnie potępia stanowisko sir Towera, który odmówił swojego zezwolenia na wyładowanie w Gdańsku amunicji, przeznaczonej dla Polski. Dziennik podkreśla, że Tower jest komisarzem z ramienia Ligi Narodów i ma misję czuwania nad ścisłem wykonaniem traktatu, którego artykuł 105 zapewnia Polsce swobodne użytkowanie portu gdańskiego, oraz wszelkich dróg kolejowych i wodnych na obszarze gdańskim. Wobec tego Tower nie może postępować tak jak gdyby był urzędnikiem, ustanowionym z ramienia Wielkiej Brytanji. Dzienniki podkreślają także sprzeczność pomiędzy stanowiskiem Towera, a szlachetnem przemówieniem lorda Aberdona w Poznaniu i nie każą tracić nadziei, że cała powyższa sprawa opiera się na nieporozumieniu. Wedle *Petit Parisien* stanowisko Towera, który już dał powody do licznych skarg, będzie w najbliższym czasie przedmiotem bardzo poważnych przedstawień.

Niemiecka buta.

Gazeta Toruńska donosi:

W ubiegłą sobotę przybył do Piły pociąg wojskowy z żołnierzami francuskimi i angielskimi z żywnością i mundurami, przeznaczonymi dla wojska koalicyjnego w Kłajpedzie.

Przybycie pociągu przewidywane było na 5 godz. po poł. w sobotę, a faktycznie przybył dopiero w niedzielę po południu z następujących powodów: oficerowie i żołnierze wyszli do poczekalni, aby się pokrzepić. Wkrótce zerwał się tłum Niemców 2 do 3 tysięcy osób, który wtargnął na dworzec, poturbował żołnierzy i oficerów, odebrał im broń, a nawet ograbił ich z rzeczy wartościowych. Broń oddano żołnierzom dopiero w niedzielę, gdy mieli odjeżdżać, a z całego pociągu, który zawierał 35 wagonów z żywnością i mundurami, zwrócili tylko 7 wagonów próżnych. Żołnierze angielscy stanęli bezradni, a francuscy zajęli stanowisko stanowcze, wskutek czego Niemcy 15 z nich zabrali jako zakładników.

Władze niemieckie tłumaczą się tem, że awanturę urządzili zbuntowani kolejarze. Postawa ludności niemieckiej na wieść o chwilowych zwycięstwach niemieckich, stała się nadawyczaj hardą, a szerokie koła ludności niemieckiej sądzą, że przy pomocy bolszewików uda się im uzyskać ziemie, które musieli oddać po przegranej wojnie.

Ze świata.

= Dzienniki francuskie poświęcają wiele miejsca wiadomościom, przychodzącym z Polski. Wyrażają one wielkie zadowolenie, z powodu widocznego polepszenia sytuacji wojennej.

= *Agencja Union* otrzymała radjo moskiewskie z Mikołajewska, donoszące o buncie żołnierzy bolszewickich w Oczakowie. 100 winnych rozstrzelano. Flota Wrangla zbombardowała Oczaków. To samo radjo stwierdza, że oddziały Machny pozostają w związku z wojskami Wrangla i dostarczają im żywności.

= *Times* donoszą z Konstantynopola, że kozacy dońscy proklamowali swoją niezawisłość i zawarli sojusz z generałem Wranglem. Do tej chwili jednak niewiadomo, czy kozacy ci zdołali się połączyć z armją Wrangla.

= Prasa francuska pochwala na ogół energiczne stanowisko rządu, który wezwał delegatów robotników angielskich do opuszczenia Francji. Według Gaulois Francja dała dowód, że nie zamierza bynajmniej dopuścić do tego, by przewrót socjalny przekroczył jej granice. Francja nie chce znosić żadnej dyktatury. *Figaro* pochwalając wydalenie robotników angielskich, zaznacza, że powinna teraz przyjść kolej na bolszewików francuskich. Tenże dziennik podaje, że delegaci oświadczyli, iż nie mieli bynajmniej zamiaru dyktować klasie robotniczej, jakie ma zająć stanowisko.

= *Matin* podaje, że sekretarjat generalny Ligi Narodów zwrócił się urzędowo do narodów Austrji, Niemiec, Węgier i Bułgarji z prośbą, o wyznaczenie delegatów na konferencję międzynarodową w Brukselji, która odbędzie się 24 września.

Times stwierdzają, że polityka bolszewicka polega na tem, aby igrać z sojusznikami i Polakami dla zyskania na czasie. Od serdecznego i przyjacielskiego stosunku Anglji i Francji, zależy bezwzględnie ostateczny wynik wojny.

Z kraju.

Gorlice, w sierpniu.

(*Komitet Obrony Państwa*).

W skład tut. Powiatowego Komitetu Obrony Państwa weszli pp.: Aleksander Strzelbicki, starosta jako przewodniczący, Władysław Długosz, właściciel dóbr ziemskich i Franciszek Koziba, komisarz miasta Gorlic jako zastępcy przewodniczącego, Jan Majer, dyrektor szkoły i Jan Kowarz, profesor gimnazjalny jako sekretarze, Karol Krysakowski, dyrektor pow. kasy oszczędności jako skarbnik.

Komitet utworzył cztery sekcje.

Kierownik sekcji zaciągowej nie został jeszcze wyznaczony przez D. O. G. w Krakowie, dokąd odniesiono się, na razie więc organizację tej sekcji prowadzi przewodniczący komitetu.

Wydano odezwę do wszystkich instytucyj, organizacyj, stowarzyszeń, a nadto ogłoszono w całym powiecie apel do zgłaszania się ochotników i do służby wartowniczej. Odniesiono się również do drukarni państw. w Warszawie i do Ministerstwa spraw wojsk. o instrukcję kwalifikacyjną.

Dotąd odeszło z powiatu 190 ochotników w tem uczniów gimnazjalnych 55, synów rolników i robotników 135, żydów 3.

Nadto odjechało 6 ochotników z końmi.

Zainicjowana akcja, aby gminy dały dobrowolnie konie dla armji, ewentualnie złożyły podatek narodowy na ten cel dała dotąd następujący wynik: 7 koni i pół miljona marek.

Dwaj lekarze i inne osoby, zajmują się jednaniem członków „Czerwonego Krzyża“. Dotąd liczba tych członków wynosi 300.

Druga sekcja propagandy pod kierownictwem dr. Maczki, wydaje dziennik pt. *Ziemia gorlicka*, organ Komitetu, bezpartyjny, redagowany w celu uświadamiania ludności, i obudzenia uczuć patrjotycznych. Propagandę na wiecach i zebraniach prowadzą członkowie tej sekcji, wraz z urzędnikami Starostwa. Odczuwać się daje rozbudzenie uczuć patrjotycznych; również i pożyczka przybiera korzystniejszy obrót.

Musi się tu jednak zauważyć, że powiat ma 42% Rusinów, którzy tak co do ochotnika jak i co do pożyczki zachowują się biernie.

Trzecia sekcja, pozostająca pod kierownictwem Kazimiery Tarczyńskiej, rozpoczęła zbieranie funduszów na bieliznę dla żołnierza. Lokal na szwalnię i cztery maszyny do szycia ma sekcja do swej dyspozycji. Sekcja ta prowadzi zbiórkę od domu do domu.

Czwarta sekcja pod kierownictwem Karola Krysakowskiego, zajęła się zbieraniem składek na fundusz Obrony Państwa. Kasa Komitetu znajduje się w powiatowej Kasie oszczędności w Gorlicach.

Składki przyniosły 13.326 marek.

Polecenie Głównego Komitetu Obrony Państwa o utworzenie powiatowego Komitetu, nadeszło tu dopiero 21 z. m., niezależnie jednak od tego, ogół tut. już 8 lipca zorganizował się w Straż narodową, która objęła te same cele, co dziś powiatowy K. O. P. Urządzono 11 lipca wiec w Gorlicach przy udziale 10 000 osób, z pośród inteligencji i włościaństwa.

Program obejmował Mszę św. polową, pochód i przemowy, celem jednania ochotników i celem propagandy za pożyczką.

Wiec przyniósł dodatni wynik, gdyż zaraz na wiecu zgłosiło się kilkudziesięciu ochotników i od tego czasu pożyczka zaczęła również napływać. Zebrano 16 000 marek.

W końcu dodać wypada, że w gminach wiejskich przemieniono Komitety propagandy pożyczki, na Komitety Obrony Państwa.

Propaguje się też w powiecie, by wszyscy członkowie Komitetów jak i osoby kooptowane składały na cele Komitetu po 10 Mk. od osoby.

Wreszcie zebrano 35 karabinów, 40 szabel i 2.000 naboi.

KRONIKA.

Lwów 20 sierpnia 1920.

Kalendarz.

Sobota, 21 sierpnia.
Rzym. kat.: Joanny.
Gr. kat.: Jesmyłyana.
Słowiański: Radomiła.

Wschód słońca o godzinie 5 minut 01 zachód słońca o godzinie 7 minut 10.

Temperatura o godzinie 12 w południe 26 stopni

— **Kurs uzupełniający** dla nauczycieli fizyki i przyrodoznawstwa, który miał się odbyć z końcem bieżącego miesiąca dla nauczycieli małopolskich, został przez Radę Szkolną odroczony na czas późniejszy.

— **Generalny Delegat Rządu dr. Kazimierz Gałecki** wyjeżdża dziś wieczorem na jeden dzień do Krakowa, wezwany przez Prezydenta Ministrów Witosa na konferencję.

— **Pułkownik House** *Liberte* zwróciła się do pułkownika House, który przybył wczoraj wieczorem do Paryża z zapytaniem, jakie jest jego zdanie o obecnej sytuacji w Europie. Pułkownik odmówił udzielenia jakichkolwiek oświadczeń i zaznaczył — że może tylko stwierdzić, iż osobiście posiada wiele żywej sympatji dla Polski.

Polska i Francja są dla niego dwoma państwami w Europie, dla których ma najwięcej uczucia.

— **Na rzecz Armji Ochotniczej** złożyła Zwierzchność gminna w Bilce szlacheckiej 4.850 Mk. Za dar składam w imieniu Armji Ochotniczej najserdeczniejsze podziękowanie

Lamesan Salins, Gen. por. m. p.

— **Dowództwo M. O. A. O.** składa serdeczne podziękowanie Dyrekcji teatru miejskiego we Lwowie, za udzielenie 34 (trzydziestu czterech) miejsc bezpłatnych dziennie na przedstawienia w teatrze dla żołnierzy M. O. A. O. zasługujących na wyróżnienie.

— **Zarząd „Przystani" W. P.** Podzamcze dworzec, poczuwa się do miłego obowiązku złożenia serdecznego podziękowania Kongregacji kupieckiej; Wp. Połanieckiemu, Krupińskiemu, J. Pawłowskiemu i innym P. T. kupcom za opiekę nad „Przystanią". Ofiarowane 30 000 Mk. w postaci naczynia i prowiantów, dawanych w razie zapotrzebowania, jest królewskim darem, podtrzymującym istnienie „Przystani" W. P.

Niech to oświadczenie, że dziś możemy pomóc wydatnie rannemu, choremu i spieszącemu na front żołnierzowi, będzie podziękowaniem dla przezacnej naszej lwowskiej Kongregacji kupieckiej.

— **Paszporty.** Minister spraw wewnętrznych nakazał wszystkim urzędom, wydającym paszporty, podać następujące obwieszczenie:

Podaje się do publicznej wiadomości, że wszyscy, udający się zagranicę, powinni po otrzymaniu paszportu zaopatrzeć go w wiza konsulatów tych państw cudzoziemskich, do których jadą, a również przez które będą przejeżdżali. Bez tych wiz państwa cudzoziemskie nie wpuszczą podróżujących na swoje terytorjum, co narazić ich może na straty pieniężne i na cofnięcie z granicy.

— **Przemiana składnicy na agencję pocztową.** Z dniem 1 października b. r. przemienia się składnicę pocztową o rozszerzonym zakresie działania w Lubeni na agencję pocztową. Agencję pocztową w Lubeni przydziela się do urzędu pocztowego w Czudcu jako urzędu zbiorczego. Miejscowy okręg doręczeń agencji pocztowej w Lubeni tworzy gmina i obszar dworski Lubenia.

— **Sędziowie w O. L. O.** Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie wydał 19 b. m. do L. prez. 7321/26 B. S/20 następujący okólnik:

Linja frontu bojowego przesunęła się w bezpośrednią bliskość Lwowa. Miasto wciągnięte jest w obszar wojenny.

Oddziały wojskowe, które dotychczas pełniły służbę strażniczą i bezpieczeństwa publicznego, powołane są obecnie do orężnej obrony miasta. W dotychczasowej ich działalności zastąpić je musi Ochotnicza Legja Obywatelska (OLO). Zasilenie szeregów i wspomożenie sprawności tej organizacji jest poważnem i naglącem zadaniem chwili. — Pracownicy sądowi celują w objawach gotowości i ofiarności obywatelskiej. Liczny i znamienity ich udział w zrzeszeniach służby publicznej z miejskiej straży obywatelskiej spotyka się z pełnem uznaniem.

Niewątpliwie i obecnie z własnego popędu i poczucia obowiązku w miarę zdolności, zapragną zaciągnąć się jak najliczniej w szeregi OLO., a uczynią to przedewszystkiem ci, którzy w ostatnich czasach zostali zwolnieni od czynności w sądach ewakuowanych. Już poprzednio prosiłem przełożeństwa sądów lwowskich, by pracownikom sądowym, czynnym w MSO. i OLO. nie czyniły przeszkód, nawet w razie kolizji tej służby z pracą zawodową.

Niniejszem upraszam przełożeństwa, aby w intencji owych wskazówek i wobec powagi położenia, zastosowały względem podwładnych funkcjonarjuszy w najszerszej mierze wszelkie potrzebne ulgi w urzędowaniu, na rzecz wydatnej ich służby w Ochotniczej Legji Obywatelskiej, której przyznać należy pierwszeństwo. Przełożeństwa zechcą dzisiaj jeszcze zawiadomić swój personal o niniejszem reskrypcie i wydać odpowiednie zarządzenia i używając całego swego wpływu, aby funkcjonarjusze, którzy jeszcze nie należą do OLO. — do niej wstąpili.

Czerwiński.

— **Hojna ofiara.** Prezydjum Rady Ministrów komunikuje, że pan Józef Töplitz, złożył 1,000 000 Marek, jako ofiarę na obronę Państwa.

— **Zbiórka na rzecz „Wszystko dla frontu"** przełożona została na sobotę 21 b. m. Uprasza się łaskawe i zawsze ofiarne panie o zgłaszanie się po worki amerykańskie w piątek 20 b. m. od 5—7 godz. pl Akademicki l. 1.

— **Nowa placówka kulturalno oświatowa.** We wtorek, dnia 17 b. m. utworzono dla wojska nową placówkę kulturalno oświatową w koszarach przy ul. Jabłonowskich; mianowicie ruchliwy Komitet „Domu żołnierza polskiego", założył tam świetlicę i gospodę. Na uroczystość przybyli: Dowódca miasta i placu pułk. Linda, oraz delegaci „Białego Krzyża". W czasie otwarcia przemówił do żołnierzy serdecznie a gorąco Referent oświatowy Dowództwa miasta ppor. Then. Przez cały wieczór przygrywała w gospodzie amatorska orkiestra żołnierska 40 pp. W podzięce za przyjemny wieczór, żołnierze obrzucili orkiestrę kwiatami. Gospodynią nowej placówki jest p. dr. Aleksanderowiczowa.

— **Zarząd Związku młynarzy polskich w Warszawie** polecił wszystkich swoim oddziałom zamiejscowym, aby w swoich rejonach objęły nadzór nad ściąganiem przez młyny ofiar od producentów w postaci kaszy, mąki i t. p. na rzecz żołnierza polskiego. Ofiary mają być przekazywane szpitalom i gospodom żołnierskim za pokwitowaniem.

— **Amunicja dla Polski.** *Matin* donosi ze Strassburga, że na dworcu w Karlsruhe znajduje się 240 wagonów francuskich z materjałami wojennymi i przyborami wojskowymi, przeznaczonymi dla Polski, Czechosłowacji i Rumunji. Tamtejsi urzędnicy kolejowi przeszkadzają wysyłce tych wagonów, uważając, że przewóz ich narusza neutralność Niemiec.

— **Wojewoda pomorski** ogłasza: Na podstawie szczegółowych informacji kompetentnych organów wojskowych — mogę dać ludności zapewnienie, że na razie niebezpieczeństwo bolszewickie dla Pomorza minęło i o ile cała ludność Pomorza swój obowiązek spełni, niebezpieczeństwo nie wróci. — Wróg zostanie wyparty nietylko z południowo-wschodniego kąta naszego województwa, lecz także z całej Polski. Jesteśmy ufni w w pomoc Bożą. *Celichowski*, wojewoda pomorski.

— **Pożegnanie komisji koalicyjnej** z Kwidzynia telegrafują: Odjeżdżającą komisję międzysojuszniczą żegnali na dworcu kolejowym przedstawiciele władz niemieckich. Po odegraniu hymnu włoskiego, muzyka grała „Deutschland über Alles". We wtorek odbył się akt zdjęcia chorągwi koalicyjnej z budynku landratury.

— **Rosjanie w Działdowie.** Komendant dywizji czerwonej armji, która wkroczyła do Działdowa oświadczył na wielkiem zgromadzeniu miejscowej ludności, że otrzymał z Moskwy radjotelegraficzny rozkaz oddania Niemcom całej administracji. Rosja — oświadczył on — nie wmięsza się w czysto wewnętrzne stosunki krajowe niemieckie. Propozycję komunistów z Działdowa, aby wprowadzić ustrój sowiecki w tem mieście odrzucił rosyjski komisarz cywilny jako nienadający się dla ludności.

— **W Katowicach** komisja koalicyjna ogłosiła 18 b. m. obostrzony stan oblężenia. Mimo tego wczoraj wieczorem przyszło do nowych rozruchów. Niemcy napadli na siedzibę powiatowego komisarza plebiscytowego polskiego w hotelu Deutsches Haus. Hotel podpalili, a personal komisarjatu był zmuszony użyć broni.

Ponieważ wojsko francuskie wyszło z miasta Polacy byli zdani na łaskę Niemców i musieli się poddać.

Sicherheitswehra przeważną część ich przyaresztowała, a niektórych, jak wieść niesie, miała zamordować. Niemcy urządzili również napad na redakcję *Gazety Ludowej*, i zdemolowali urządzenia redakcyjne. Napadli także na jubilerskie sklepy Polaków Czaplickiego i Boczyńskiego, które zrabowali. Wobec tych gwałtów Centralny Polski Komisarjat plebiscytowy wydał do ludności odezwę, wzywającą do zorganizowania samobrony, gdyż na wojska koalicyjne liczyć nie można.

Burmistrz Katowic i prezydent policji wydali odezwę zwracającą uwagę ludności na obostrzony stan oblężenia i wzywającą do spokoju. Wątpliwem jest czy odezwa ta odniesie skutek, bo wedle informacje Niemcy planują dalsze napady.

— **Na olimpiadzie w Antwerpji** biegacz francuski Guillemot, wygrał bieg na 5.000 m. w 14 minutach 55$^{3}/_{5}$ sekundach.

— **Wydanie Friedricha.** Wczoraj prezydent trybunału zakomunikował państwowej prokuratorji decyzję zgromadzenia narodowego, co do zniesienia nietykalności poselskiej Friedricha i wydania go sądowi. Na wniosek prokuratorji sędzia śledczy wdrożył natychmiast śledztwo karne przeciw Friedrichowi.

— **Zebranie księży lwowskich** odbędzie się dziś, t. j. w piątek w seminarjum duchownem o godz. 6.

— **Ze Związku społeczno-narodowego.** Posiedzenie społeczno-narodowego Klubu radnych miasta odbędzie się jutro w sobotę o godz. 5 popołudniu w kawiarni „Renaissance".

Zebranie członków Związku społeczno-narodowego odbędzie się w tę sobotę o godzinie 6 wieczorem w pokoju klubowym kawiarni „Renaissance".

— **Apel do pań.** Na życzenie brygadjera Mączyńskiego powstaje przy ulicy Jakóba Hermana stacja posiłkowa dla żołnierzy W. P. Panie chętne, chcące wziąć udział w organizacji i pracach tej stacji, zechcą się zgłaszać wprost w lokalu stacji ul. Jakóba Hermana, budynek gimnazjum V.

Kazimiera Neumannowa.

— **Szycie bielizny dla wojaka.** Zdolne szwaczki do szycia białej bielizny, za wynagrodzeniem dla M. O. A. O. będą natychmiast przyjęte w szwalni ul. Wałowa 4.

Kazimiera Neumannowa.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru miejskiego.

W piątek 20 sierpnia o godz. 7 wiecz. „Faust", opera w 5 aktach K. Gounoda.

Telegramy P. A. T.

Niemiecki gad.

Gdańsk. Tutejsze pisma niemieckie donoszą: Onegdaj przyszło w miejscowości Kisielice w Prusiech wsch. do burzliwych wykroczeń przeciwko Polakom. Przywódcy tamtejszym Polaków, katolickiemu proboszczowi Mazellemu, kazano wyjść z kościoła na czele niemieckiego pochodu i nieść sztandar Polski. Sztandar ten następnie wobec licznie zebranych tłumów, oblano spirytusem i spalono, proboszczowi zaś kazano w najkrótszym czasie opuścić miasto. Następnie tłum zwrócił się przeciwko innym polskim mieszkańcom. Szczegółów pisma niemieckie oczywiście nie podają.

PO ZAMKNIĘCIU NUMERU.

Z frontu Małopolskiego.

(*Od korespondenta wojennego Gazety Lwowskiej*).

20 sierpnia 1920.

(St. Z.) Z frontu w obszarze rejonu obronnego m. Lwowa nadeszły dzisiaj na ogół dobre wiadomości.

Kawalerja Budjennego, która nie licząc się z kolosalnemi stratami, jakie ponosi, zapuściła się pod nasze pozycje, została odpartą ogniem karabinów maszynowych.

Podnieść należy działalność naszej konnicy, która w brawurowej szarży wyjechała naprzeciw atakujących dwu szwadronów nieprzyjacielskich

Starcie i uderzenie nasze było tak silne, że nieprzyjacielskie szwadrony jazdy nie istnieją więcej.

W innem znów miejscu nasz bataljon piechoty w nocnym wypadzie zaatakował silniejszy oddział jazdy. Padło 300 koni 48 koni siodłanych, karabiny maszynowe i sztandar brygady bolszewickiej wpadły w ręce naszego wojska.

Budienny, który otrzymał rozkaz zajęcia Lwowa w dniu 17 b. m., przez dwa dni następne i dzień dzisiejszy poniósł ciężkie straty.

Oddziały Budiennego, które oderwały się tu i ówdzie od podstawy operacyjnej, pragnąc podsunąć się do wyznaczonych im punktów, nie będą mogły niezawodnie powrócić do swoich sztabów.

ODEZWA
do urzędników i funkcjonarjuszów Tymczasowego Wydziału Samorządowego.

Stoimy wobec faktu, że Lwów i jego najbliższa okolica został wciągnięty w bezpośredni teren operacyjny. Wszystkie siły zbrojne zajęte są odparciem najazdu i obroną miasta. Trzeba im zabezpieczyć spokój i bezwzględne bezpieczeństwo poza frontem.

Każdy obywatel, o ile nie zgłosił się do służby frontowej, obowiązany jest w takiej chwili oddać się do dyspozycji Organizacjom, których zadaniem jest służba wartownicza i służba bezpieczeństwa.

T. Wydział Samorządowy zwraca się do wszystkich swoich funkcjonarjuszów z gorącym apelem, ażeby cały wolny czas poza koniecznem urzędowaniem poświęcili służbie nakazanej obecną sytuacją.

Należy zapełnić szeregi Ochotniczej Legji Obywatelskiej.

Ażeby ułatwić spełnienie tego obowiązku, Wydział Samorządowy upoważnia szefów departamentów i oddziałów swoich do udzielania podwładnym zwolnienia od zajęć biurowych i udzielenia pierwszeństwa obowiązkom służbowym w powyższej organizacji przed służbą biurową w granicach zakreślonych konieczną potrzebą urzędu.

We Lwowie, dnia 20 sierpnia 1920.

Za Tymczasowy Wydział Samorządowy:

Przewodniczący:
Gałecki.
Członek T. W. S.:
Lasocki.

Wypłata emerytur oraz pensji wdowich i sierocych.

Odnośnie do komunikatu umieszczonego przed kilku dniami w gazetach co do wypłaty poborów pensyjnych emerytowanym funkcjonarjuszom państwowym oraz wdowom i sierotom po nich, tudzież weteranom z roku 1863 i wdowom po nich, zamieszkałym w miejscowościach we Wschodniej Małopolsce należących do okręgów urzędów podatkowych wymienionych w tym komunikacie, zawiadamia dyrekcja Skarbu że wspomniane osoby podjąć mogą w urzędzie podatkowym pobory pensyjne za listopad b. r. pod warunkami podanymi w tym komunikacie i na podstawie odcinków przekazów P. K. O. za lipiec i sierpiec b. r.

Emeryci, wdowy i sieroty, zamieszkali we Lwowie lub przebywający tu z powiatów ewakuowanych, zgłosić się mają po wypłatę swych poborów pensyjnych za miesiąc październik i listopad b. r. w Departamencie rachunkowym Oddział VIII. Dyrekcji Skarbu we Lwowie, ul. Rutowskiego 13, II. piętro, weterani zaś z r. 1863 i wdowy po nich w Oddziale rachunkowym I. ul. Rutowskiego 21, II. piętro.

Naczelny i odpowiedzialny redaktor:
STANISŁAW ROSSOWSKI.

NADESŁANE.

Za tę rubrykę Redakcya nie bierze odpowiedzialności:

†

Fabowski Stanisław

Podporucznik 44 Pułku Strzelców kresow.

zginął śmiercią bohaterską, odpierając szarże nieprzyjacielskiej kawalerji pod BIŁKĄ SZLACHECKĄ dnia 18 sierpnia 1920 r.

CZEŚĆ POLEGŁEMU!

Oficerowie i szeregowi 44-go P. S. K.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

Rozmaite obwieszczenia.

C. IV. 311/20/1. Przeciw Henrykowi Rothmannowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu powiatowego w Przemyślu przez dr. Löwenthala, adwokata w Przemyślu i tow. pozew o zniesienie współwłasności realności whl. 510 ks. gr. gm. Przemyśl objętej przez publiczną sprzedaż tejże realności. Na podstawie pozwu wyznaczono audencję do rozprawy na 1 października 1920 o godz. 9 przed południem w sali rozpraw nr. 6 niniejszego sądu. Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Henryka Rothmanna ustanawia się p. dr. Taubera, adwokata w Przemyślu, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Henryka Rothmanna w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Przemyśl, dnia 11 sierpnia 1920. (8042)

Licytacye.

E. XVI. 6149/13/13. W sprawie egzekucyjnej Pinkasa Löwera i Jides Löwer przeciw Libie Moldau zam. Fischer i Blumie Bienenwald o zniesienie współwłasności realności odbędzie się dnia 30 września 1920 o godz. 10 rano w tut. sądzie powiatowym w Oddziale XVI. we Lwowie licytacja realności pod lk. 115 3/4 we Lwowie położonej lwh. 74/III. ks. gr. gm. m. Lwowa objętej wraz z przynależnościami z wyjątkiem jednego sklepu frontowego z drzwiami naprzeciw wałów i rzeźni katolickiej i piwnicy przypierającej do sąsiedniego domu pod l. k. 117 3/4 we Lwowie. Wartość realności będącej przedmiotem sprzedaży zapodaną jest na kwotę 48.076 koron 30 hal. Cena wywołania, poniżej której realność ta sprzedaną nie zostanie, która zatem stanowi najniższą cenę licytacyjną wynosi kwotę 48.076 koron 30 hal. Prawa zastawu wierzycieli, których pretensje są na tej realności zabezpieczone pozostaną nienaruszone bez względu na wysokość uzyskanej ceny sprzedaży. Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupna przejrzeć w godzinach urzędowych w Oddziale XVI. tutejszego sądu powiatowego.

Sąd powiatowy S. I. Oddział XVI.

Lwów, dnia 3 sierpnia 1920. (8027 2—3)

E. 306/20/2. (8040)

Dozwolenie przymusowej licytacji.

Na podstawie wyroków tus. z dnia 17 maja 1920 C. II. 31/20, C. II. 159/20, C. II. 163/20, C. II. 164/20, C. II. 158/20 C. II. 157/20, C. II. 161/20, C. II. 162/20 dozwala się stronie egzekwującej Iwanowi Andruch w Zerdence przeciw stronie zobowiązanej Iwanowi Szczuryk. po Fedorze, zastąpionemu przez kuratora dr. Rattlera, adwokata w Baligrodzie, celem ściągnięcia wykonalnych wierzytelności:

a) w kwocie 574 Mk. z 5 prc. od 13 stycznia 1920 i 413 Mk. 85 f.,

b) w kwocie 700 Mk. z 5 prc. od 1 marca 1917 i 335 Mk. 95 f.,

c) w kwocie 374 Mk. 92 f. oraz 257 Mk. 95 f.,

d) w kwocie 700 Mk. z 5 prc. od 18 lutego 1917 oraz 335 Mk. 90 f.,

e) w kwocie 495 Mk. 60 f. z 5 prc. od 18 lutego 1916 oraz 300 Mk. 95 f.,

f) w kwocie 541 Mk. 80 f. z 5 prc. od 18 lutego 1917. — w kwocie 63 Mk. z 5 prc. od 18 lutego 1917 oraz 315 Mk. 90 f.,

g) w kwocie 371 Mk. z 5 prc. od 18 lutego 1918 oraz 250 Mk. 95 f.,

h) w kwocie 168 Mk. z 5 prc. od 18 lutego 1917 oraz 161 Mk.,

i) w kwocie 282 Mk. 80 f. z 5 prc. od 1 stycznia 1917 oraz 200 Mk. 95 f., — kosztów tego wniosku 170 Mk. 20 f. przymusowej licytacji realności wykaz hipot. 52 ks. gr. gm. Zerdenka składającej się z pgr. 6 258/2 259, 260/1, 255/3 i pb. 33 oraz realności whl. 66 gm. Zerdenka składającej się z pgr. 258/1, 260/2, 263/1, 255/2 dłużnika Iwana Szczuryka własnej. Wdrożenie postępowania licytacyjnego należy zanotować no protokole zastawniczego opisania. Sądem egzek. jest sąd tutejszy. Zarządza się oszacowanie realności. Jako rzeczoznawcę przybrać należy p. Iwana Szczuryka i Hrycia Zaaczko z Zerdenki.

Zastawnicze opisanie i oszacowanie powyższych realności opisania i ocenienie przynależności odbędzie się dnia 1 września 1920 o godzinie 10 przed południem na miejscu w Zerdence. Prawo odkupu wpisane na realności ma być wykonane do miesiąca po do ręczeniu uchwały, inaczej prawo to bez od szkodowania zostanie po przeprowadzeniu postępowania licytacyjnego skreślone.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Baligród, dnia 7 sierpnia 1920. (8040)

E 162/20/4. Edykt licytacyjny. Dnia 10 września 1920 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze sali Nr. 2, odbędzie się licytacja realności lwh. 424 ks. gr. Dzików składającej się z pgr. 645/8 o powierzchni 12 ar. 55 mtr. kwadr. na której stoi dom murowany z przynależytością. Nieruchomość tą oszacowano na 100.000 Mk Najniższa oferta 50 000 Mk. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi. Dokumenta powyższe można przejrzeć w biurze Nr. IV. Takie prawa, wobec których licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacji.

Sąd powiatowy, Oddział IV.

Tarnobrzeg, dnia 12 lipca 1920. (8043)

Spadki.

A. 1229/19/6. Wezwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Marcin Garncarz rolnik w Starej wsi, zmarł dnia 27 lipca 1919. Ostatnie rozporządzenie znalesiono. Michał Garncarz, Józef Garncarz i Antonina Garncarz, który miejsca pobytu sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego zgłosili się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych kuratora Stanisła Smiorciaka w Starej wsi.

Sąd powiatowy, Oddz. I.

Limanowa, 20 stycznia 1920. (8041 1—3)

Amortyzacye.

Nc. XXIX. 902/20. Amortyzacja. Na wniosek Antoniego Chrobaka i Anny Chrobak podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć; wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 6 miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone.

Oznaczenie papierów wartościowych: asygnaty polskiej pożyczki państwowej z roku 1918 Nr. G. 36257 na K 1000 i Nr. F. 5897 na K 5000 opiewających.

Sąd powiatowy, S. I., Oddział XXIX.

Lwów, dnia 31 lipca 1920. (8020 3—3)

Firmy.

Firm. 33/19 Stow. C. 361. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Stryj. Brzmienie firmy: Spar und Darlehenskasse-Verein für die evangelische Pfargemeinde in Stryj, registierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung. Członek dyrekcji Adolf Reichert ustąpił. — Członkiem dyrekcji wybrany Johan Daum. Data wpisu: 10 marca 1920.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.

Stryj, dnia 4 marca 1920. (2776)

Firm. 1438/19. C. I. 52. Zmiana i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych. Do rejestru oddz. C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Skawina. Brzmienie firmy: „Pierwsza galicyjska fabryka wyrobów kamionkowych i szamotowych w Skawinie, Zmiana firmy na „Fabryka wyrobów szamotowych i fajansowych w Skawinie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością po niemiecku „Chamotte und Faiancefabrik in Skawina Gesellschaft mit beschrankter Haftung". Dzień wpisu 31 grudnia 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 18 grudnia 1919. (2631)

Firm. 794/19. Wpis stow. z ogran. poręką. Wpisano do rejestru dnia 3 grudnia 1919. Siedziba firmy: Leżajsk. Brzmienie firmy: Konsum robotniczy przy organizacji rob. bud., stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu: Leżajsk dnia 26 października 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa: Stowarzyszenie celem nabywania artykułów spożywczych i codziennego użytku i sprzedaż tychże członkom Towarzystwa. Dyrekcja: Zarząd składa się z 5 członków i 2 zastępców. Członkami zarządu są: Stanisław Tryczyński, Franciszek Bęben. Władysław Gielecński, Marceli Dziedziński, Karol Gdula (młodszy), Walenty Dec z Błonia i Jan Banaś — wszyscy w Leżajsku, dwaj ostatni jako zastępcy. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będzie 3 członków zarządu. Ogłoszenia następują przez obwieszczenie w lokalu stowarzyszenia. Udział członka ustanawia się na kwotę 50 koron. Odpowiedzialność: Członek stowarzyszenia odpowiada oprócz udziałów, sumą równającą się wysokości podwójnej deklarowanych udziałów.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Rzeszów, 29 listopada 1919. (2939)

Firm. 755/19. Sąd okręgowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym przy firmie: Spółka spożywcza funkcyonaryuszy państwowych, stow. zarej. z ogran. odpow. wpis zmiany członków zarządu, a to że w miejsce ustępujących członków zarządu: Dr. Walerjana Reisse, Mieczysława Królikowskiego i Józefa Gródeckiego, wybrano do dyrekcji Stanisława Czyżewskiego, dr. Ludwika Midowicza i Stanisława Gniewka, wszystkich z Głogowa.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Rzeszów d. 29 listopada 1919. (2740)

Firm. 601/19. A. III. 51. Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego. Wpisano do rejestru handlowego Oddział A. Siedziba firmy Kraków. Brzmienie firmy: Saul Ellenberg, hurtowny handel węgla w Krakowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: hurtowna sprzedaż węgla. Właściciel Paweł Saul i Ellenberg. Podpis firmy: Właściciel podpisywać będzie firmę „Saul Ellenberg". Dzień wpisu 25 maja 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 23 maja 1919. (2729)

Firm. 1407/19. Stow. V. 723 Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia Kraków. Brzmienie firmy: Związek handlowy kupców tekstylnych. Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Krakowie. Data statutu: Kraków 2 grudnia 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa: popieranie zarobkowych interesów członków przez wspólne zakupno towarów bławatnych w Polsce i za granicą, obejmowanie do rozdziału i sprzedaży tychże między członków. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja składa się z 3 członków i 1 zastępcy. Do pierwszego zarządu wchodzą: 1. Hirsch Dawid Schenker, kupiec w Krakowie, Rynek gł. 15. 2. Zygmunt Reich, kupiec w Krakowie, ul. Sienna 1. 3. Łazarz Margulies, kupiec w Krakowie, ul. Grodzka 17, jako zastępca członka dyrekcji Broim Wikler, kupiec w Krakowie, ul. Stradom 16. Podpis firmy: Podpis Związku jest ważnym, jeżeli pod firmą Związku umieszczą dwaj członkowie dyrekcji swe podpisy. Ogłoszenia za pomocą pisemnych okólników. Udział członka wynosi 1000 kor. Członek może mieć więcej udziałów. Odpowiedzialność: podwójna. Wpisy szczegółowe: Rada nadzorcza składa się z 5 członków i 2 zastępców. Data wpisu: 18 grudnia 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, O. II.

Kraków, dnia 15 grudnia 1919. (2727)

Firm. 151/20. Obwieszczenie. Sąd okręgowy jako handlowy w Krakowie podaje do wiadomości, że w porozumieniu z Prezydjum Namiestnictwa przeznaczono na rok 1920 dla ogłoszeń wpisów do rejestru handlowego i rejestru stowarzyszeń zarobkowych, gospodarczych dziennik urzędowy „Gazeta Lwowska" tudzież „Przegląd Prawa i Administracji" we Lwowie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.

Kraków, 5 lutego 1920. (2720)

Firm. 111/20. Oddz. A III. 98. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział A. wpisano, co następuje: Siedziba firmy: Kraków Ds. XXII Brzmienie firmy: Przedsiębiorstwo wyrobów ślusarskich Bracia Tokarz. Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrabianie w sposób fabryczny wytworów ślusarskich artystycznych, kas ogniotrwałych, mebli metalowych i t. p. i pozbywanie tychże. Forma spółki: spółka jawna od 1 lipca 1919. Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Józef Tokarz maszynomistrz, Teofil Tokarz majster ślusarski w Krakowie, Leopold Tokarz kierownik filji fryształ ej Towarzystwa oszczędności i zaliczek w Cieszynie w Fryształcie zamieszkały. Spółkę zastępują i firmę podpisuje dwóch którychkolwiek spólników zbiorowo. Podanie zaopatrzone jest stemplem za 16 koron. Dzień wpisu 5 lutego 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 28 stycznia 1919. (2725)

Firm. 847/19. W rejestrze stowarzyszeń wpisano przy stowarzyszeniu: Spółka oszczędności i pożyczek w Monasterzu, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, następujące zmiany: Ustąpili przewodniczący zarządu ks. Maksym Żurkiewicz i członek zarządu Józef Markiewki; wybrani przewodniczącym zarządu Mroczka Walenty, członkiem zarządu Jan Sierpiński, — obaj z Monasterza.

Sąd okręgowy Oddział V.

Rzeszów d. 27 grudnia 1919 (2948)

Firm. 796/19. Sąd okręgowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym przy firmie: „Spółka oszczędności i pożyczek, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką w Kosinie", wpis następującej zmiany: W miejsce zmarłego członka zarządu Stanisława Wierzbickiego, wybrano członkiem zarządu Józefa Dąbka, gospodarza z Kosiny.

Sąd okręgowy Od. V.

Rzeszów 13 grudnia 1919. (2940)

L. Firm. 318/19 Stow. V. 193. Przy firmie Spółka oszczędności i pożyczek w Krzywczy nad Sanem, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, należy wpisać do rejestru handlowego, że na walnem zgromadzeniu członków Spółki, odbytem dnia 20 lipca 1919 wybrano Wojciecha Kwaśnego, rolnika z Woli Krzywieckiej, członkiem zarządu w miejsce Jana Rosteckiego.

Sąd okręgowy j. handl. Oddz. IV.

Przemyśl, d. 27 grudnia 1919. (2963)

Firm. 821/19. Sąd okręgowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza przy firmie: Spółka oszczędności i pożyczek w Trzebosi, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką wpis zmiany, że w miejsce członka zarządu Szczepana Lepianki wybrany został członkiem zarządu Andrzej Piskor rolnik w Trzebosi.

Sąd okręgowy Oddział V.

Rzeszów dnia 13 grudnia 1819. (2941)

Firm. 448/19. Sąd okręgowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym przy firmie Towarzystwo spożywcze „Konsum" w Przeworsku, stow. zarej. z ogr. poręką wpis następującej zmiany: W miejsce dr. Dawida Wassera, Kiwy Englarda, Sussmana Weisberga, Izraela Lewkowitza i Süsskinda Rottenstreicha ustępujących członków Zarządu wybrano członkami Zarządu: Lazara Bassechesa, Eliasza Bronnera, Izaaka Mojżesza 2 im. Gausa, Herscha Schopfa i Izraela Stauba, wszystkich w Przeworsku, dwóch ostatnich jako zastępców.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddz. V.

Rzeszów, d. 15 listopada 1919. (2943)

Firm. 48/20. Oddz. O. II. 224. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek. Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Krakowska parowa fabryka drożdży zbożowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Uchwałą spólników z dnia 16 grudnia 1919 podwyższono kapitał zakładowy z 400.000 kor. na 950 000 kor., którą w całości wpłacono gotówką Podanie zaopatrzone jest stemplem na 60 kor. Dzień wpisu: 22 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II.

Kraków, dnia 18 stycznia 1920. (2620)

Firm. 80/20. Oddz. A. III. 82. Zmiana wpisu do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: B. Chrenstein i Ska dom komisowo-handlowy i kantor wymiany w Krakowie. Prokurę udzielono: Franciszkowi Hawliczkowi kupcowi w Krakowie ul. Lubo-

mirskiego 37. Podpis firmy dotąd: pod brzmieniem firmy umieszczali swe podpisy kolektywnie obaj spólnicy Bernard Ohrenstein i Ignacy Pocznower, odtąd jeden z spólników łącznie z prokurzystą. Podanie zaopatrzono stemplem na 20 kor. Dzień wpisu: 22 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 20 stycznia 1920. (2621)

Firm 1/20 Stow. V. 386. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Kraków, Brzmienie firmy: Spółdzielcza Spółka krawiecka w Krakowie, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, Członkowie dyrekcji wystąpili: Jonas Wolf Silberstein, Lipman Treibicz i Saul Freiss. Członkowie zarządu wybrani: Salomon Wellner, Saul Frühs i Abraham Spindler. Jako uprawnieni do podpisywania firmy ustanowieni zostali Salomon Wellner a w tegoż zastępstwie Saul Frühs oraz Abraham Spindler. Data wpisu 21 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 16 stycznia 1920. (2619)

Firm 92/20. Stow. V. 733. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Czatkowice koło Krzeszowic. Brzmienie firmy: Chłopsko-robotnicze stowarzyszenie spożywcze w Czatkowicach — stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu: 9 listopada 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa: dostarczanie środków żywności, części ubrań, artykułów gospodarstwa domowego i wogóle towarów wszelkiego rodzaju przez zakupno, wytwarzanie lub przerabianie oraz dostarczanie tychże towarów członkom za gotówkę zaraz płatną, Czas trwania nie ograniczony. Dyrekcja składa się z 3 członków. Członkami pierwszej dyrekcji są: Pilch Paweł, Michał Zbik i Kazimierz Suwała w Czatkowicach. Podpis firmy: pod brzmieniem firmy występuje dwoch członków Zarządu swe nazwiska. Ogłoszenia walnych zgromadzeń i inne obwieszczane będą w lokalu Stowarzyszenia. Udziały członków wynoszą po 30 K. Odpowiedzialność: podwójna. Wpisy szczegółowe: wybrana Rada nadzorcza składa się z 6 członków. Data wpisu: 26 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 23 stycznia 1920. (2613)

Firm. 74/20. Stow. IV. 202. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Zielonki. Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością. Członkowie dyrekcji wystąpili: Józef Sierant, Piotr Gazda, Wojciech Prochal, Franciszek Orzechowski i Walenty Gajda. Członkowie dyrekcji wybrani: Jakób Prochal i Kazimierz Baran ponownie, dalej Antoni Baran, Jan Gajda, Piotr Prochal, Wojciech Figiel i Józef Chrzan rolnicy w Zielonkach i w Garliev murowanej. Data wpisu: 22 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 20 stycznia 1920. (2617)

Firm. 84/20. Oddz. C. II. 186. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek. Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków, Brzmienie firmy: Związek polskich domów handlowych spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Zmiany firmy: Trifolium Związek polskich domów handlowych spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Kapitał zakładowy podwyższono uchwałą spólników z 7/1 1920 z 210.000 kor. na 280.000 kor. w całości wypłacony. Obok dotychczasowych zawiadowców, czwartym zawiadowcą wybrany p. Mieczysław Drochocki zamieszkały w Warszawie ul. Krzyżowa 7. Podanie zaopatrzone jest stemplem za 80 kor. Dzień wpisu: 24 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handl., Oddz. II.

Kraków, dnia 22 stycznia 1920. (2615)

Firm. 89/20. Oddz. A. III. 96. Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego. Wpisano do rejestru handlowego oddział A: Siedziba firmy: Chrzanów. Brzmienie firmy: Józef Henenberg. Przedmiot przedsiębiorstwa: hurtowny handel spirytusu wyrob likierów, rosolisów na zimnej drodze i drobny handel spirytusu w naczyniach o pojemności najmniej 5 l. Właściciel Józef Hennenberg w Chrzanowie Aleja Henryka Dzień wpisu: 25 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddz. II.

Kraków, dnia 23 stycznia 1920. (2616)

Firm. 146/20. Oddz. A. III. 99. Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego. Wpisano do rejestru handlowego oddział A. Siedziba firmy: Kraków ul. Miodowa 11. Brzmienie firmy: I. A. Treller w Krakowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: hurtowy i częściowy handel towarami bławatnymi i łokciowymi, jedwabnymi, haftami i towarami sukiennymi i dywanami. Właściciel: Irak Aron Treller. Podpis firmy I. A. Treller. Dzień wpisu: 7 lutego 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 4 lutego 1920. (2618)

Firm. 88/20. Stow. 576. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych Siedziba stowarzyszenia: Trzebinia. Brzmienie firmy: Hurtownia towarów aprowizacyjnych i artykułów technicznych, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością w Trzebini. Członek dyrekcji wystąpił Franciszek Mika. Data wpisu 24 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II.

Kraków, dnia 24 stycznia 1919. (2614)

Firm. 801/19. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział A wciągnięto co następuje. Siedziba firmy: Rzeszów. Brzmienie firmy: Loserkiewicz i Ska. Przedmiot przedsiębiorstwa: Handel towarów kosmetycznych, toaletowych, farb, past i t. p. oraz zastępstwa fabryk artykuły te produkujących. Forma spółki: jawna zawarta na lat 10. Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Jakób Leserkiewicz Dawid Schoenberg kupcy w Krakowie Rynek główny l. 11. Podpis firmy w ten sposób, że pod wyciśniętą pieczątką obaj spólnicy podpiszą się swem nazwiskiem albo też jeden z nich i prokurzysta z dodatkiem p. p. s. Prokurę udzielono Maksymiljanowi Hirschowi buchalterowi firmy. Dzień wpisu: 2 grudnia 1919.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Rzeszów, d. 29 listopada 1919. (2742)

Firm. 4/20 Oddz. I. 218. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru Oddział A. należy wciągnięto co następuje: 1. Siedziba firmy: Złoczów. 2. Brzmienie firmy: „Fabryka mydła i świec Lerner, Brandes i Tenenbaum w Złoczowie. 3. Forma spółki: jawna spółka handlowa. 4. Spólnicy osobiście odpwiedzialni: Markus Lerner, Eisig Brandes i Leib Tennenbaum kupcy w Złoczowie. 5. Spółka jest założona z dniem 15 stycznia 1920. 6. Podpis firmy: Do zastępstwa i podpisywania firmy jest każdy ze spólników uprawniony.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II.

Złoczów, dnia 24 stycznia 1920. (2744)

Firm. 117/20 Stow. V. 737. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych: Siedziba stowarzyszenia: Trzebinia wieś. Brzmienie firmy: Chłopsko-robotnicze stowarzyszenie spożywcze w Trzebini wsi stowarzyszenie zarej. z ogr. por. Data statutu: 7 grudnia 1919 r. Przedmiot przedsiębiorstwa: dostarczanie środków żywności, części ubrań, artykułów gospodarstwa domowego i wogóle towarów wszelkiego rodzaju, przez zakupno, wytwarzanie lub przerabianie, oraz dostarczanie tychże towarów członkom za gotówkę zaraz płatną. Czas trwania nieograniczony. Zarząd składa się z trzech członków. Członkami zarządu są: Stefan Borguś, Jan Kaspik, Stefan Kieres. Podpis firmy: pod brzmieniem firmy wypisanem lub wyciśniętem stampilią wypisuje dwu członków zarządu swe nazwiska. Ogłoszenia obwieszczane będą w lokalu stowarzyszenia lub na domie urzędu gminnego w Trzebini wsi. Udziały członków 30 koron. Odpowiedzialność udziałem i dalszym w kwocie 30 koron. Data wpisu: 3 lutego 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddz. II.

Kraków, dnia 20 stycznia 1920. (2787)

Firm. 39/19 Stow. IV. 679. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Skole. Brzmienie firmy: Towarzystwo spożywcze „Wspólność“ w Skolem, stowarzyszenie zarej. z ogran. poręką. Członkami dyrekcji na walnem zgromadzeniu dnia 22 sierpnia 1919 wybrano Dawida Kleina, Berla Bienstocka i Izydora Kleina. Data wpisu: 3 marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 26 lutego 1920. (2778)

Firm. 1020/19. Stow. IV. 200. Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Jeleń koło Jaworzna, Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Jeleniu, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką. 1. Członkowie zarządu wystąpili p. Michał Kuciel i Aleksander Chmielewski. 2. Członkowie zarządu wybrani Franciszek Hezner rolnik w Jeleniu i Franciszek Kula górnik w Jeleniu członkowie zarządu. Data wpisu: 18 września 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków dnia 17 września 1919. (2781)

Firm. 28/20 Stow. IV. 68. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Brzmienie: Kooperatywa Robotniczo-wytwórczo-spożywcza „Siła“ stowarzyszenie zarejestrowane z ogran. poręką. Siedziba: Jasło. Wpisano w rejestrze: następujące zmiany: że członkowie Dyrekcji ustąpili: Józef Kukulski i Jan Zabłocki a w ich miejsce wybrano Stanisława Schmidta i Włodzimierza Popiołka, oraz, że zmieniono ustęp statutu pod III. § 4 oraz § 19 w ten sposób, że zamiast 25 K udział wynosi 100 koron.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 28 lutego 1920. (2658)

Firm. 115/19. Stow. III. 161. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Brzmienie: Spółka oszczędności i pożyczek w Wańwci (Węglówce) stowarzyszenie zar. z ograniczoną poręką. Wpisano w rejestrze następujące zmiany: Członkowie zarządu ustąpili: Stefan Swirko, Damian Naczas. Nowoobrani: Maksym Motowylak, Konstanty Smagała.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Jasło, dnia 24 stycznia 1920. (2579)

Firm. 164/19 Rej. B. I. 6. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Brzmienie: Bank przemysłowy dla Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie, filja w Krośnie. Wpisano w rejestrze następujące zmiany: Zastępca dyrektora zamianowany Tadeusz Winiarz we Lwowie, prokurzystą dla filji w Krośnie zamianowany Henryk Dąbrowski.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Jasło, dnia 24 stycznia 1920. (2580)

Firm. 60/19 Stow IV. 124. Wpis stowarzyszenia. Do rejestru stowarzyszeń wpisano dnia 13 czerwca 1919. Siedziba stowarzyszenia: Gorlice. Brzmienie firmy: „Obywatelski Związek spożywczo-handlowy w Gorlicach, stow. zar. j. z ogran. por.“ z siedzibą w Gorlicach. Celem i przedmiotem stowarzyszenia jest podniesienie dobrobytu swych członków, przez zakupno, magazynowanie, oraz sprzedaż towarów spożywczych, artykułów domowego i gospodarczego zapotrzebowania produktów rolnych i wyrobów przemysłowych. Zakupno i sprzedaż może się odbywać sposobem komisowym lub na rachunek stowarzyszenia. Udział wynosi sto (100) koron jeden uczestnik może mieć dowolną ilość udziałów, Czas trwania stowarzyszenia jest nieograniczony. Wszelkie zgłoszenia stowarzyszenia będą obwieszczane w jednym z dzienników krajowych. Organami stowarzyszenia są: dyrekcja. Dyrekcja składa się z czterech członków wybranych przez walne zgromadzenie na lat cztery. Na zgromadzeniu dnia 18 maja 1919 wybrani zostali członkami dyrekcji Dawid Harlig prokurzysta bankowy, Aba Kora właściciel realności, Dawid Rieger i Aron Weintraub, kupcy, wszyscy w Gorlicach zamieszkali. Do podpisywania firmy stowarzyszenia powołani są dwaj członkowie dyrekcji, którzy podpis firmy uskuteczniają w ten sposób, że pod wyciśniętem lub wypisanem brzmieniem firmy umieszczają swe podpisy. Statut z 18 maja 1919 r Udział wynosi 100 koron. Każdy członek odpowiada swoim udziałem i kwotą równającą się wysokości deklarowanych udziałów.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Jasło, dnia 31 maja 1919. (2239)

Firm. 595 Rg. A. II. 192. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: H. Appermann i Ska. Przedmiot przedsiębiorstwa: prowadzenie agencji komisowo-handlowej przy hurtownem kupnie i sprzedaży żelaza, towarów technicznych i papieru. Forma spółki: Jawna spółka handlowa. Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Herman Apperman, kupiec we Lwowie, Pasaż Fellerów l. 7, 2 Rudolf Appermann, kupiec we Lwowie, Wałowa 11, 3 Etla Appermann, żona Rudolfa. Uprawnieni do zastąpienia: Herman Appermann i Rudolf Appermann każdy z osobna. Podpis firmy: uskuteczniony będzie w ten sposób, iż pod brzmieniem firmy umieszczą swe podpisy Herman Appermann i Rudolf Appermann każdy z osobna. Dzień wpisu: 8 września 1919.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV.

Lwów, dnia 21 sierpnia 1919. (2342)

Firm. 4/20 Stow. II. 1459. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Siedziba stowarzyszenia: Brzeżany. Brzmienie firmy: Składnica i sklep Kółka rolniczego w Brzeżanach stowarzyszenie zarej. z ogran. poręką. Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczania po cenach hurtownych towarów spożywczych i innych artykułów domowego i gospodarskiego zapotrzeqowania sklepom Kółek rolniczych, tudzież innym sklepom wiejskim i małomiejskim przez drobiazgową sprzedaż towarów spożywczych i wszelkich artykułów domowego i gospodarskiego zapotrzebowania przez zakupno produktów rolnych i wyrobów drobnego przemysłu, tudzież przez udzielanie zaliczek na produkta rolne, wyroby przemysłu i towary. Czas trwania nieograniczony. Członkami dyrekcji są: Włodzimierz Krynicki, Władysław Rembisz i Aleksander Staszkiewicz w Brzeżanach zamieszkali, zaś zastępcami Stanisław Białogórski i Jan Wowkonowicz w Brzeżanach. Podpis firmy: Podpisy 2 członków dyrekcji pod firmą Towarzystwa. Ogłoszenia odbędą się za pomocą kurendy lub karty korespondencyjnej i w „Przewodniku Kółek rolniczych“ lub w innym dzienniku polskim krajowym. Udziały członków wynoszą po 100 kor. pierwszy, dalsze po 300 kor. z odpowiedzialnością swych udziałów i dalszą kwotą równającą się wysokością tych udziałów. Data wpisu: 13 marca 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Brzeżany, dnia 13 marca 1920 (2756)

Firm. 4/20 Stow. III. 325. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Brzmienie: Spółka oszczędności i pożyczek, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką. Siedziba: Strzeszyn. Wpisano w rejestrze następujące zmiany: Wystąpili członkowie zarządu: Władysław Pawlik Jan Farmanek. Nowo obrani: Kazimierz Tajak, Antoni Liana.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 17 stycznia 1920. (2578)

Firm. 2220 Stow. IV. 256. Brzmienie firmy: Spożywcza Spółka powiatowego Związku funkcjonarjuszów i emerytów państwowych w Gorlicach, stowarzyszenie zarejestr. z ogran. odpowiedzialnością Umowa stowarzyszenia Statut z daty Gorlice 19 listopada 1919. Siedziba stowarzyszenia: Gorlice. Przedmiot przedsiębiorstwa: Staranie się o polepszenie bytu urzędników i funkcjonarjuszów państwowych i emerytów. Zarząd składa się: z 3 dyrektorów, a to z naczelnego dyrektora i 2 dyrektorów oraz 3 zastępców. Członkami zarządu są obecnie: Michał Chwalibóński jako naczelny dyrektor, Jan Benisz jako dyrektor, Stanisław Kormanek jako dyrektor, oraz Mikołaj Czech, Stanisław Stidroński i Stefan Woźniak jako zastępcy dyrektorów, wszyscy w Gorlicach. Rodzaj i sposób ogłoszenia stowarzyszenia: Obwieszczenie w lokalu Towarzystwa lub w inny sposób. Udział wynosi 100 kor. Ilość udziałów jednego członka jest nieograniczona. Członek odpowiada za zobowiązanie Towarzystwa podwójną sumą swych udziałów. Podpis firmy: Brzmienie firmy podpisywać będą dwaj członkowie zarządu lub jeden dyrektor i osoba uprawniona do tego z dodatkiem określającym ten jego charakter.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 25 stycznia 1919. (2577)

Firm. 894 Rg. A. II. 222. Wpis jawnej spółki handlowej. Do rejestru wpisano dnia 12 listopada 1919. Siedziba firmy: Lwów ul. Brajerowska 20. Brzmienie firmy: Bracia Wahl. Przedmiot przedsiębiorstwa: Dom bankowy, kantor wymiany pieniędzy i handel walutą. Rodzaj spółki: jawna spółka handlowa od 4 listopada 1919 Spólnicy: Leibisch vel Leon Wahl i Izydor Teser Wahl, kupcy we Lwowie ul. Brajerowska 20. Spólnicy uprawnieni do zastępstwa. Każdy ze spólników samodzielnie. Podpis firmy: Jeden ze spólników podpisuje firmę.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 10 listopada 1919. (2648)

Firm. 399. Rg. C. II. 330. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Zjednoczenie budowniczych Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, po niemiecku: Verband der Baumeister Gesellschaft m. b. H. Przedmiot przedsiębiorstwa: wykonywanie obejmowanie i prowadzenie budowli wszelkiego rodzaju przy zachowaniu istniejących ustawowych przepisów, prowadzenie przedsiębiorstw fabryczno-przemysłowych, związanych z przemysłem budowlanym wkońcu wszelkie interesa handlowe, które cele spółki mają popierać. Firma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie zdziałanym w formie aktu notarjalnego z daty Lwów 3 marca 1918 L. rep. 20941, oraz poświadczenia notarjalnego z daty Lwów 3 marca 1918 L. rep. 20942. Czas trwania: nieograniczony,

Wysokość kapitału zakładowego: 130.000 kor., na procent którego spłacono gotówką kwotę 32.500 kor. Uprawnieni do zastępstwa: zawiadowcy. Zawiadowca: Jan Noworyta budowniczy we Lwowie. Podpis firmy: następuje w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieści swój podpis zawiadowca. Spółka ma Radę nadzorczą składającą się z 5 członków. Dzień wpisu: 25 lipca 1918.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział IV.

Lwów, dnia 17 lipca 1918. (2645)

Firm. 607. Stow. III. 52. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia 24 września 1919 przy firmie. Brzmienie: Spółka oszczędności i pożyczek w Uhrynowie stow. zar. z ogr. por. Siedziba Uhrynów. Wpisano w rejestrze następujące zmiany: Członkowie dyrekcji ustąpili: Jurko Daciuk przełożony, i Iwan Horbaj. Członkowie dyrekcji wybrani: Michał Opaliński, przełożony i Paweł Werbowski.

Sąd okręgowy j. handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 19 września 1919. (2642)

Firm. 1112/19. Oddz. A. III. 68. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek. Do rejestru oddział A) wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Przemyśl, M. Vogler, maszyny i przybory do urządzeń fabrycznych. Prokurę udzielono Maurycemu Voglerowi, który firmę podpisywać będzie w ten sposób, że pod wyciśniętą stampilją „Przemyśl, M. Vogler" umieści pełne imię i nazwisko z dodatkiem pp. Dzień wpisu: 10 października 1919.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział II.

Kraków, 8 października 1919. (2637)

Firm. 1374/19. Oddz. A. III. 36. Wykreślenie firmy. Z rejestru oddział A) wykreślono. Siedziba firmy: Kraków, ul. Felicjanek 7. Brzmienie firmy: Krakowska spółka wyrobu maszyn „Labor" Franciszek Gazik i Jan Garnek w Krakowie, skutkiem rozwiązania spółki. Dzień wpisu: 11 grudnia 1919 r.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, 12 grudnia 1919. (2635)

Firm. 1388/19. Oddz. C. II. 45. Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedyńczych i spółek. Do rejestru oddział C) wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Galicyjska fabryka dla przetworów produktów rolniczych, Spółka z ogr. odpowiedzialnością w Krakowie. Prokurę udzielono Dr. Ernestowi Habichtowi, (pełnomocnikowi dóbr hr. Tarnowskiego) zamieszkałemu w Dzikowie. Dzień wpisu: 12 grudnia 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, 11 grudnia 1919. (2634)

Firm. 22/20. oddział C. 47. Sąd okręgowy w Sanoku zarządza wpisanie do rejestru handlowego dla spółek z ograniczoną odpowiedzialnością następującej spółki: 1. firma „Słowiańska-Centralna Kasa Udziałowa, Związku kupców i przemysłowców w Sanoku, spółka zarejestrowana z ograniczoną odpowiedzialnością w Sanoku. 2. Siedzica: Sanok. 3. Przedmiot a) finansowanie wszystkich interesów handlowo kupieckich Związku kupców i przemysłowców w Sanoku, tak głównego Stowarzyszenia jakoteż wszystkich oddziałów poszczególnych, jakie w łonie Związku już się zawiązały i w przyszłości zawiązać mogą, jak również finansowanie wszystkich przedsiębiorstw tego Związku zdążających do urzeczywistnienia programu Związku w § 2 statutu tego Związku postawionego; b) eskontowanie i realizowanie faktur kupieckich; c) udzielanie krotkoterminowego kredytu w rachunku bieżącym, jakoteż za ubezpieczeniem wszelkiego rodzaju; d) przyjmowanie depozytów; e) przyjmowanie wkładek oszczędności na oprocentowanie od wszystkich osób; f) zawiązywanie stosunków handlowych z zagranicą, dostarczanie środków zagranicznych wypłaty, przeprowadzanie interesów kompenzacyjnych i t. p. g) przeprowadzenie wszelkich możliwych dozwolonych transakcji finansowych w zakresie handlu i przemysłu wchodzących a to w miarę potrzeby Związku kupców i przemysłowców, tegoż Związku członków, lub w ogole w miarę zachodzących okoliczności, ktoreby interwencji na korzyść tak Związku całego, jak również niniejszej społki jako pożądanej wymagały; h) załatwianie wszelkich czynności bankowych dla zaspakajania potrzeb finansowych miejscowej ludności. 4. Czas trwania Społki nieograniczony. 5. Dzień zawarcia kontraktu Spółki 19 lutego 1920. 6. Wysokość kapitału zakładowego 590.000 kor. słownie pięćset dziewięćdziesiąt tysięcy koron. 7. Wysokość uiszczonych wpłat 147.500 kor. słownie sto czterdzieści siedm tysięcy pięćset koron. 8. Nazwisko zawiadowcy: dr. Jan Kotula, adwokat w Sanoku. 9. Ogłoszenia Spółki: uskuteczniają się za pomocą listów poleconych pod adresem spólników przez tychże podanych. 10. Rada nadzorcza: Walne zebranie spólników ma zastrzeżone prawo utworzenia Rady nadzorczej i oznaczenie zakresu jej działania. 11. Stosunki prawne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie spółki w formie aktu notarjalnego zdziałanym z dnia 19 lutego 1920 l. rep. 9637.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 9 marca 1920. (2688)

Firm. 17/20. Stow. IV. 14. Wpis do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano. Siedzibą stowarzyszenia: Szczawnica wyżna. Data statutu: 6 stycznia 1920. Brzmienie firmy: Spółka spożywcza Samopomoc w Szczawnicy wyżnej Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Przedmiot przedsiębiorstwa: zaopatrywanie członków w artykuły codziennego użytku. Czas trwania nieograniczony. Dyrekcja: przewodniczący Józef Polaczyk, członkowie: Antoni Majerczak skarbnik, Jan Armendarczyk sekretarz, Podpis firmy: pod wypisanem lub odbitem brzmieniem firmy podpisy przewodniczącego i sekretarza. Ogłoszenia: przez obwieszczenie w lokalu stowarzyszenia. Udział 20 koron. Odpowiedzialność: Sumą deklarowanych udziałów. Data wpisu 31 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział VI.

Nowy Sącz, 31 stycznia 1920. (2673)

Firm. 99/20. Stow. V. 735. Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Bochnia. Brzmienie firmy: Urzędniczy związek spożywczy w Bochni, stowarzyszenie zajestrowane z ograniczą poręką. Data statutu: 15 listopada 1919. Przedmiot przedsiębiorstwa: Stowarzyszenie ma na celu podniesienie dobrobytu swych członków przez zakupno, magazynowanie oraz sprzedaż towarów spożywczych, artykułów domowego i gospodarczego zapotrzebowania, produktów rolnych i wyrobów przemysłowych dla członków i ich rodzin żyjących we wspólnem gospodarstwie domowem. Dyrekcja składa się z 3 członków i 2 zastępców. Członkami pierwszej dyrekcji są Wawrzyniec Sukiennik, Jan Łukawski i Wincenty Datka, zastępcami Jan Brodacki i Stanisław Czajka. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy umieszczą swe podpisy 2 członkowie dyrekcji. Ogłoszenia stowarzyszenia firmowe podpisane będą obwieszczone publicznie. Udziały członków wynoszą po 50 kor. Odpowiedzialność: podwójna. Wpisy szczegółowe: wybrana rada nadzorcza składa się z 12 członków. Data wpisu: 27 stycznia.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, 27 stycznia 1920. (2517)

Firm. 6/20. Stow. VII. 302. Polecamy prowadzącemu rejestr handlowy, aby w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie Spar und Darlehens Kassenverein für die deutschen Einwohner der evangelischen Kirchengemeinde Schumlau registrirte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung wpisał, że na walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia odbytem dnia 14 grudnia 1919 wybrano: 1. Karola Porchera, rolnika w Schumlau, przełożonym zarządu; 2. Ferdynanda Ganssa, rolnika w Schumlau, zastępcą przełożonego zarządu; 3. Larola Kunza, rolnika w Schumlau: 4. Wilhelma Parra, rolnika w Schumlau, członkami zarządu; w miejsce Jakóba Keipera, Henryka Metzgera, Jana Keipera i Georga Pfeifera.

Sąd okręgowy j. handlowy, Oddz. IV.

Przemyśl, dnia 16 stycznia 1920. (2530)

Firm. 15/20. Stow. III. 350. W rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych zarządza się wpisanie przy firmie sklep Kółka rolniczego w Szczawnicy wyżnej, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na posiedzeniu rady nadzorczej dnia 23 września 1919 w miejsce Franciszka Swiebockiego wybrano członkiem Dyrekcji Stefanję Przybylską, a w miejsce członka dyrekcji Erazma Kosowicza wybrano członkiem dyrekcji Władysława Pałkę dotychczasowego zastępcę,

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział IV,

Nowy Sącz d. 24 stycznia 1920. (2545)

Firm. 7/20. Stow. I. 258. Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarskiego. Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych. Siedziba stowarzyszenia: Sanok. Brzmienie firmy: Katolicki Związek rękodzielniczo-robotniczy, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką. Data statutu: 4 stycznia 1920. Przedmiot przedsiębiorstwa: nabywanie i sprzedaż artykułów żywności oraz wszelkich innych przedmiotów codziennego użytku dla członków, wspieranie zarobków członków przez przyjmowanie w komis ich wyrobów. Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja Stanisław Baczarski, Jan Nalepa, Józef Tracz. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy podpisy dwóch członków dyrekcji. Ogłoszenia firmowo podpisane przez dwóch członków dyrekcji zaś wyszłe od rady nadzorczej przez prezesa i sekretarza tejże wywieszone na tablicy w lokalu Stowarzyszenia. Publiczne ogłoszenia także w jednym z dzienników krajowych. Udziały członków: po 50 kor. Walne zgromadzenie może wysokość udziałów podwyższyć. Odpowiedzialność: Do wysokości dwukrotnej deklarowanych udziałów. Data wpisu 9 lutego 1920.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Sanok, dnia 9 lutego 1920. (2506)

Firm. 53/20. Oddz. C III. 102 Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy Kraków. Brzmienie firmy: Międzynarodowe Towarzystwo handlowe dla importu „Swiatopełk", spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: zakupno i sprzedaż na własny rachunek, pośrednictwo przy sprzedaży i przyjmowanie do komisowej sprzedaży zarówno artykułów pierwszej potrzeby jak niemniej przedmiotów zapotrzebowania armji, produktów górniczych i artykułów techniczno-budowlanych chemicznych i metalowych. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na zasadzie kontraktu spółki ddto Kraków 10 stycznia 1920 L. R. 3415. Czas trwania spółki jest nieograniczony. Kapitał zakładowy spółki wynosi 40.000 kor. wpłacony gotówką w całości. Zawiadowcami spółki są: Stefan Olpiński, kupiec w Krakowie ul. Grodzka 15 i Aleksander Wareński, kupiec w Krakowie ul. Batorego 10, którzy mają działać wspólnie. Firmę podpisywać będą obaj zawiadowcy zbiorowe pełnem imieniem i nazwiskiem. Spólnicy będą zawiadomieni o zgromadzeniach spólników zapomocą listów poleconych. Podanie zaopatrzone jest stemplem za 100 kor. Dzień wpisu: 22 stycznia 1920.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 22 stycznia 1920. (2512)

Edykta

w sprawach uznania za zmarłego.

T. 3/20 (3). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Fedora Melnyka z Perehińska. Fedor Melnyk syn Michała, rel. gr. kat., urodzony na dniu 14 lutego 1884 w Perehińsku, został wedle poświadczenia urzędu gminnego w Perehińsku powołany w dniu 15 czerwca 1916 do austryackiej służby wojskowej i od tego czasu nie daje on o sobie znaku życia, a to samo stwierdzają świadkowie Jakób Skrypka i Michał Melnyk, podając nadto, że wedle niesprawdzonych słuchów Fedor Melnyk miał się utopić w jakiejś rzece.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Fedor Melnyk poniósł śmierć, przeto na prośbę jego żony Katrji Melnyk wdraża się postępowanie, celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd aż do dnia 15 grudnia 1920 o zaginionym Fedorze Melnyk synie Michała.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddz. IV.

Stryj, 16 maja 1920. (6342)

T. 131/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Paulina z Demkowiczów Załużna z Drohobycza wniosła o uznanie syna jej Włodzimierza Załużnego za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyni i z kartki komendy batalionu zapasow. 77 pp. byłej armji austro węg. wynika, że dnia 21 czerwca 1915 Włodzimierz Załużny wyskoczył z pociągu koło Debreczyna i zabił się na miejscu.

Wobec tego w myśl ustawy z dnia 16 lutego 1883 Nr. 20 Dz. p. p., wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi wiadomości o powyż wymienionym.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 grudnia 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy Oddział V,

Sambor, 22 maja 1920. (7707)

T. 122/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Helena ur. Wysoczańska Pietrusiewicz zam. Wysoczańska Pietrusiewiczowa córka Stefana w Komarnikach wniosła o uznanie męża swego Józefa Wysoczańskiego Pietrusiewicza syna Karola za zmarłego, a jego małżeństwo z nim zawartego za rozwiązane. Z zeznań świadka Iwana Czyczewskiego wynika, że Józef Wysoczański Pietrusiewicz syn Karola, jako żołnierz 77 pp. byłej armii austro-węg., dostał się we wrześniu 1914 pod Lublinem do niewoli rosyjskiej i przebywa w Omsku, gdzie w styczniu 1919 zachorował na tyfus i umarł w szpitalu.

W myśl ustawy z 16 lutego 1883 Nr. 20 Dz. p. p. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub lub kuratorowi p. adw. dr. Potockiemu w Samborze wiadomości o powyż wymienionym.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 listopada 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Sambor, 26 maja 1920. (7383)

T. 180/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Nacia Krysztełowa z Gajów wyższych wniosła o uznanie jej męża Pawła Krysztela za zmarłego. Z zeznań świadka Michała Leszczyszyna wynika, że Paweł Kryształ w lecie 1916 w pewnej miejscowości w Rosji kąpiąc się w rzece utonął.

Wobec tego w myśl ustawy z 16 lutego 1883 Nr. 20 Dz. p. p. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono sądowi wiadomości o powyż wymienionym.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 listopada 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V,

Sambor, 11 czerwca 1920. (7706)

T. IV. 37/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Śpiewak syn Michała i Anny, urodzony w roku 1887 w Wilkowicach powiat Biała, żołnierz 56 pp., dał ostatnią wiadomość w r. 1914 i miał zginąć w bitwie pod Kraśnikiem.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 2 ustawy cyw., przeto zarządza się na prośbę jego żony Marji w Wilkowicach postępowanie, celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, ażeby udzielono sądowi wiadomości o powyż wymienionym.

Jana Spiewaka wzywa się, aby się stawił przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30 grudnia 1920 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV,

Wadowice, 29 kwietnia 1920, (6101)

T. 33/20 (3). Mikołaj Pełeszczak syn Iwana i Eufemii, urodzony w r. 1865, rolnik z Woli niżnej, pełnił służbę wojskową jako pospolitak od początku 1916 r. W r. 1917 zmarł w lecznicy wojskowej w Preszburgu.

Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, ktoby o życiu Mikołaja Pełeszczaka miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać sądowi w przeciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania, t. j. najpóźniej do dnia 1 grudnia 1920. Jeżeli w tym czasie sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego, na ponowny wniosek Naćki Pełeszczak orzeknie, że dowód śmierci Mikołaja Pełeszczaka ustalony został.

Sąd okręgowy, Oddział IV,

Sanok, 12 czerwca 1920. (7860)

T. IV. 98/19. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Wojciech Ochab z Chechel powołany w czasie mobilizacji w r. 1914 do służby wojskowej przy 17 p. obr. kra., został następnie wysłany na plac boju. Od dnia odejścia w pole żona wymienionego Wiktorya Ochab nie miała od niego żadnej wiadomości, wkrótce atoli z opowiadania Stanisława Marcia dowiedziała się, że mąż jej Wojciech Ochab miał zginąć w czasie walk pod Lublinem z końcem sierpnia 1914. Według zeznań naocznego zaprzysiężonego świadka Jakóba Marcia — Wojciech Ochab w jesieni 1914 w walce w linii bojowej pod Lublinem zajmując pozycję w rowie strzeleckim obok świadka, został trafiony kulą rosyjską i zginął na miejscu wypowiedziawszy kilka słów, poczem na drugi dzień został złożony na innem miejscu wraz z trupami innych żołnierzy, które oni też znosili i przykryli słomą.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że osoba wymieniona poniosła śmierć, przeto na prośbę Wiktorji ze Scha-

bów Ochabowej wdraża się postępowanie, celem udowodnienia jej śmierci, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby do dnia 10 stycznia 1921 albo sądowi albo panu adw. dr. Władysławowi Syruczkowi, którego ustanawia się kuratorem, udzielono wiadomości o zaginionym.

Po upływie powyższego terminu i po przeprowadzeniu dowodów sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Tarnów, 17 marca 1920. (8039 1—3)

T. 21/20 (3). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mikołaj Spławiński syn Pawła, urodzony 22 maja 1889 w Kwaszeninie, żołnierz 10 pp. Dochodzenia wykazały, że tenże w niewoli w szpitalu w Wołżynie około Świąt Wielkanocnych 1915 zmarł i tam został pogrzebany.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ust. cyw. i § 10 ustawy z dn. 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 129, zarządza się na wniosek Anny Spławińskiej postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo p. dr. Schächterowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego.

Mikołaja Spławińskiego wzywa się, aby stawił się przed tutejszym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po bezskutecznym upływie sześciomiesięcznego czasokresu od ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Przemyśl, 7 lipca 1920. (7469 1—3)

T. 16/20 (7). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marcin Gąsior syn Tomasza i Maryanny, urodzony w Łapajówce 20 października 1889, jako żołnierz brał udział w bitwie pod Brodami i od 22 lipca 1916 zaginął.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z dnia 16 lutego 1883 Nr. 20 i z 31 marca 1918 Dz. p. p. Nr. 128, zarządza się na wniosek Agnieszki Gąsior postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i uznania małżeństwa tegoż zawartego w Zarzeczu 21 maja 1913 z Agnieszką z Przewrockich Gąsiową za rozwiązane, a zarazem ogłasza się, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo panu dr. Dobrzańskiemu, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego.

Marcina Gąsiora wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciomiesięcznym czasokresie od ogłoszeniu w Gazecie Lwowskiej, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Przemyśl, 5 czerwca 1920. (7468 1—3)

T. 190/20 (4). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Chaj s. Piotra i Katarzyny, urodzony w Szkle d. 20 października 1885, jako żołnierz 34 p. strz. brał udział 17 listopada 1914 w bitwie pod Kielcami, gdzie został ranny i wzięty do niewoli i słuch o nim zaginął.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego stwierdzenia śmierci po myśli § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z dnia 16 lutego 1883 Dz. p. p. Nr. 20 i ustawy z dn. 31 marca 1918 Dz. p. p Nr. 128, przeto wdraża się na prośbę Katarzyny Chajowej postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą i uznanie małżeństwa tegoż zawartego w Szkle 19 lutego 1911 z Katarzyną z Habuchów Chajową za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, aby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi lub p. dr. Redlichowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego.

Jana Chaja wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Po bezskutecznym upływie 6 miesięcznego czasokresu od ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Przemyśl, 21 czerwca 1920. (7343 2—3)

T. 125/20 (5). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Rafael Inies mylnie Spatz, syn Mojżesza i Ruchli, urodz w Starzawie, lat 40, jako żołnierz 18 p. obr. kraj., zmarł w marcu lub kwietniu 1915 w szpitalu rosyjskim w Jarosławiu.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego stwierdzenia śmierci zarządza się na wniosek Freidy Inies postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi albo p. dr. Bethauerowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem, oraz obrońcą węzła małżeńskiego.

Rafaela Iniesa wzywa się, aby stawił się przed podpisanym sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześcio miesięcznym okresie od ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Przemyśl, 3 lipca 1920. (7352 2—3)

T. IV. 56/19 (9). Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Zaprzysiężonemi zeznaniami świadków Michała Walewskiego, Katarzyny Adam i niezaprzysiężonem zeznaniem ks. Emiljana Męcińskiego, tudzież poświadczeniem gminy Małastów z dnia 17 listopada 1919 udowodniono, że Michał Adam syn Antoniego i Domiceli, urodzony dnia 29 września 1888 w Małastowie, w roku 1914 poszedł na wojnę i w grudniu 1914 po bitwie pod Verlajo w Serbji zaginął i odtąd nie ma o nim żadnej wiadomości.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Michał Adam poniósł śmierć, przeto na prośbę Katarzyny Adam wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd albo kuratora dr. Lipińskiego aż do dnia 1 października 1920 o zaginionym.

Po upływie tego terminu i po przeprowadzeniu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Jasło, 20 czerwca 1920. (8002 3—3)

T. 27/20 (5). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Tauba Dym z Dobromila wedle przeprowadzonych dochodzeń zmarła w Dobromilu przed 35 lub 40 laty.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ust. cyw. i ustawy z 16 lutego 1883 Dz. p. p. Nr. 20, zarządza się na wniosek Markusa Dyma postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo p. dr. Hellerowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem.

Taubę Dym wzywa się, aby stawiła się przed podpisanym sądem lub w inny sposób dała znać o sobie. Po 6 miesięcznym okresie od ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłą.

Sąd okręgowy, Oddział V.

Przemyśl, 21 czerwca 1920 (7470 1—3)

T. 319/19 (8). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Pelz syn Adama i Anny, urodzony w Krasiczynie 17 marca 1883, ślusarz na Technice we Lwowie, jako żołnierz 10 pp. we wrześniu 1914 w bitwie poza Sanem miał paść i od tego czasu nie daje wiadomości o sobie.

Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego stwierdzenia śmierci w myśl § 24 i 277 ustawy cyw. i ustawy z 16 lutego 1883 Nr. 20 Dz. p. p. i z 31 marca 1918 L. 128 Dz. p. p., zarządza się na wniosek Olgi Pelzowej postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym sądowi, albo p. dr. Mausowi, adwokatowi w Przemyślu, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą węzła małżeńskiego.

Józefa Pelza wzywa się, aby stawił się przed tutejszym sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po bezskutecznym upływie 6 miesięcznego czasokresu od ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej, sąd na ponowną prośbę orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział V,

Przemyśl, 11 czerwca 1920. (7467 1—3)

T. 95/20 (3). Grzegorz (Hryńko) Gawiński, rolnik gr. kat., ur. 30 czerwca 1887 w Uszkowicach, tam zamieszkały, ożeniony 21 lutego 1911 z Marją z Kłosowskich, jako żołnierz austr. w ostatniej wojnie austr. w bitwie pod Przemyślem w październiku 1914 trafiony kulą karabinową w głowę umarł i tam zaraz pochowany został, co stwierdził pod przysięgą świadek naoczny Władysław Herz. Od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości.

Na wniosek żony wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego, a małżeństwa jego za rozwiązane. Obrońcą węzła małżeńskiego ustanawia się p. Pelewicza, notarjusza w Brzeżanach. Ktoby o Grzegorzu Gawińskim miał wiadomość, ewentualnie on sam winien donieść to sądowi do dnia 31 grudnia 1920. Po tym dniu sąd rozstrzygnie sprawę na wniosek ponowny.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Brzeżany, 26 maja 1920. (6439)

T. 424/20 (2). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Karol Szuszkiewicz ur. w Brodach 29 grudnia 1876, od 1 sierpnia 1914 służył w armji austr. w formacji polowej. Raniony w bitwie pod Krasnem w głowę, dostał się do niewoli rosyjskiej i od jesieni 1914 nie dał o sobie znaku życia.

Można zatem przyjąć, iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 l. 2 ustawy cyw. Wobec tego na wniosek Rozalji Szuszkiewicz zarządza się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy podać sądowi.

Karola Szuszkiewicza wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd orzeknie ostatecznie na ponowny wniosek po dniu 30 grudnia 1920 roku o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, 16 czerwca 1920. (7577)

T. 766/19 (6). Zarządzenie postępowania celem przeprowadzenia dowodu śmierci. Szaje Teich ur. w Janowie 15 października 1894, tamże zamieszkały i przynależny, uciekając przed inwazją rosyjską zmarł 4 października 1914 na cholerę w gminie Wojtkowce. Świadkami jego śmierci byli Majer Gut z Wojtkowiec i Beila Teich.

Można zatem przyjąć iż zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 L. 2 ust. cyw. Wobec tego na wniosek Beili Teich wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi.

Szaje Teicha wzywa się, aby się stawił przed podpisanym sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd ostatecznie orzeknie na ponowny wniosek po dniu 26 paździer. 1920 roku o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, 26 czerwca 1920. (7598)

T. 110/20 (4). Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Mikołaj Bachór ur. 15 października 1881 w Zapałowie, powołany z ogólną mobilizacją w r. 1914 do służby wojskowej przy 90 pp. w byłej armji austr., następnie odesłany na front rosyjski na Wołyniu, brał udział wedle oznajmienia uzupełniającego baonu 90 pp. z dnia 4 marca 1918 L. 1297 w czasie od 4 do 9 czerwca 1916 w walkach na Wołyniu, wśród których miał zginąć. Ostatnią wiadomość od zaginionego otrzymała żona jego Katarzyna Bachor w czerwcu 1916. Od tego czasu nie daje zaginiony żadnego znaku o swem życiu.

Można zatem przyjąć, że zajdą warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24 L. 2 ustawy cyw. Wobec tego na wniosek Katarzyny Bachor wdraża się postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą. Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi.

Mikołaja Bachora wzywa się, aby się jawił przed podpisanym sądem, o ile żyje, lub w inny sposób dał znać o sobie. Sąd ostatecznie orzeknie na ponowny wniosek po dniu 20 grudnia 1920 roku o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, 4 czerwca 1920. (7594)

T. IV. 38/20 (3). Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Józef Jarzębiak urodzony w r. 1879 w Łomnicy i tam zamieszkały, żołnierz 32 p. obr. kraj. od czerwca 1916 nie dał o sobie żadnej wiadomości.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1 ces. rozp. z dnia 31 marca 1918 L 128 Dz. p. p., przeto wdraża się na prośbę Marjanny Jarzębiak w Łomnicy postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Nowakowi, adwokatowi w Nowym Sączu, wiadomości o powyżej wymienionym, a zaginionego wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 31 stycznia 1921 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, 14 czerwca 1920. (7892)

DONIESIENIA PRYWATNE

Z Drukarni Wł. Łoziń[...] ądem Józefa Ziembińskiego.

Należytość pocztowa uiszczona ryczałtem.